

NADASVE VELIKA I DRAGOCJENA OBEĆANJA IZ BIBLIJE

Ps. 91:4

Iza. 40:31

Ps. 119:105

Riječ

Riječ

Ps. 119:105

Ps. 37:24

Iza. 41:10

BOŽJE ČUVANJE SVOGA NARODA

KOMENTARI PASTORA C. T. RUSSELLA

ISTRAŽIVAČI BIBLIJE

PREDGOVOR

VAŽNOST OBEĆANJA – Nadasve velika i dragocjena obećanja iz Božje Riječi

Srce mora biti ispunjeno obećanjima

Ako obećanja Božanske Riječi ne budu primljena u srce kako bi zadovoljila njegove žudnje ili čežnje, ono će se hraniti drugim stvarima; a svijet, tijelo i đavao tiskaju se oko njega, nudeći razne privlačnosti, od kojih će neke biti prihvaćene ako srce nije ispunjeno i ne ostane ispunjeno. (R-3552) Ne može se naći veći poticaj za istinsku pobožnost od dragocjenih obećanja koja su nam dana. (R-2228) Naša radost uvelike ovisi o našem proučavanju Riječi i o našoj vjernoj primjeni njezinih obećanja na sebe u svakom vremenu potrebe. Naš Gospodin želi da se radujemo. (R-1788)

Važnost osobnog prisvajanja obećanja

Postoje obećanja koja su dana drugima u prošlosti, ali ovo saznanje ne tješi i ne jača naša srce. Božja Riječ, naravno, sadrži velika i dragocjena obećanja za svijet, za Milenijsko doba, kada će se znanje o Božjoj slavi proširiti po cijeloj zemlji. Ali to nisu obećanja koja nas tješe i jačaju u našem sadašnjem hodaњу vjere. Obećanja koja nam pomažu u ovo vrijeme su ona koja se odnose na sadašnjost. Svaki vjernik treba ih osobno primijeniti na sebe, vjerujući da je Bog pati za njega i da će ispuniti ono što je obećao. (R-1788)

Sveta snaga obećanja u našim životima

Da bi nas vodila do savršene ljubavi, Riječ nam daje velika i dragocjena obećanja. Ta nam se obećanja daju kako bismo se, držeći se njih, oslobodili raspadljivosti koja je u svijetu zbog požude i postali dionici božanske naravi (2. Pet. 1:4). Ta nas dragocjena obećanja podsjećaju da će nas, ako ostanemo vjerni do smrti, Bog učiniti subaštinicima sa Svojim Sinom u Njegovom Kraljevstvu. Kakve li svete snage u tim obećanjima! Kakav li poticaj na sveto življenje! (R-5276)

Preduvjet za djelovanje obećanja – vjera

Nije dovoljno samo poznavati Božja obećanja; potrebno je vjerovati u njih i primijeniti ih na svoje okolnosti. Bez vjere nemoguće je ugoditi Bogu (Hebr. 11:6). Kada u potpunosti vjerujemo da je Bog vjeran u Svojim obećanjima, tada imamo mir koji nadilazi svaki razum, bez obzira na oluje i iskušenja koje nas snalaze. Vjera pretvara Božja obećanja u žive stvarnosti u našim životima. (R-1788)

Obećanja kao sidro duše u kušnjama

Dok putujemo kroz ovaj svijet pun nevolja i iskušenja, Božja obećanja služe nam kao sigurno i čvrsto sidro duše (Hebr. 6:19). Ona nas drže stabilnima kada se valovi sumnje i straha podignu protiv nas. Nijedno iskušenje koje nas snađe nije preveliko ako je naša vjera usidrena u nepromjenjivom Božjem karakteru i Njegovoj Riječi. (R-2228)

Nepromjenjivost Božjih obećanja

Sva Božja obećanja u Kristu su 'Da' i u Njemu 'Amen' (2. Kor. 1:20). Ljudi mogu iznevjeriti svoja obećanja, ali Bog nikada ne propada u Svojim riječima. Ono što je On obećao, On je i moćan učiniti. Naše se okolnosti mogu mijenjati, naši se osjećaji mogu mijenjati, ali Božja obećanja ostaju vječno čvrsta i nepromjenjiva. (R-3552)

Rast u milosti kroz razmišljanje o obećanjima

Kroz svakodnevno razmišljanje o Božjim dragocjenim obećanjima, mi rastemo u milosti i spoznaji našega Gospodina Isusa Krista. Ova knjižica dnevnih pobožnosti osmišljena je da bude svakodnevni pratitelj i podsjetnik na bogatstvo Božje ljubavi i skrbi za Njegov narod. Neka bi svako obećanje bilo izvor snage, utjehe i nadahnuća u vašem svakodnevnom hodaњу s Bogom. (R-5276)

SADRŽAJ PO BIBLIJSKIM KNJIGAMA

STARI ZAVJET	Pobožnosti	NOVI ZAVJET	Pobožnosti
1. Mojsijeva (Postanak)	br. 1 – 3 (3)	Evangelje po Mateju	br. 1 – 16 (16)
2. Mojsijeva (Izlazak)	br. 4 – 5 (2)	Evangelje po Luki	br. 17 – 19 (3)
5. Mojsijeva (Ponovljeni zakon)	br. 6 – 9 (4)	Evangelje po Ivanu	br. 20 – 35 (16)
Jošua	br. 10 – 11 (2)	Poslanica Rimljanima	br. 36 – 42 (7)
1. Samuelova	br. 12 – 13 (2)	1. poslanica Korinćanima	br. 43 (1)
2. Samuelova	br. 14 (1)	2. poslanica Korinćanima	br. 44 – 49 (6)
2. Ljetopisa	br. 15 (1)	Poslanica Galaćanima	br. 50 (1)
Nehemija	br. 16 (1)	Poslanica Efežanima	br. 51 (1)
Knjiga o Jobu	br. 17 (1)	Poslanica Filipljanima	br. 52 – 55 (4)
Psalmi	br. 18 – 80 (63)	Poslanica Kološanima	br. 56 – 57 (2)
Knjiga Izreka	br. 81 – 84 (4)	1. poslanica Solunjanima	br. 58 (1)
Prorok Izaija	br. 85 – 102 (18)	2. poslanica Solunjanima	br. 59 (1)
Prorok Jeremija	br. 103 (1)	2. poslanica Timoteju	br. 60 – 63 (4)
Tužaljke	br. 104 – 105 (2)	Poslanica Hebrejima	br. 64 – 69 (6)
Prorok Nahum	br. 106 (1)	Jakovljeva poslanica	br. 70 – 73 (4)
Prorok Malahija	br. 107 (1)	1. Petrova poslanica	br. 74 – 77 (4)
		2. Petrova poslanica	br. 78 – 80 (3)
		1. Ivanova poslanica	br. 81 – 87 (7)
		Otkrivenje	br. 88 – 101 (14)

STARI ZAVJET

1. „Ne boj se, Abrame, ja sam ti štit, i plaća je tvoja vrlo velika.” 1. Moj. 15:1

Bog je bio njegov štit da ga zaštiti, da ga čuva od gnjeva i moći svih zemaljskih kraljeva i njihovih vojski, te je bio u stanju i spreman učiniti da sve stvari zajedno rade za njegovo dobro. Kakve li utjehe u ovoj misli! Kako li to i nas podsjeća da je Bog i naš štit također; naš zaštitnik od svake zle stvari i sile. Ta je misao prekrasno izražena u jednoj od naših himni: „Štite moje duše, premda oluja bjesni, i protiv mene se dižu mnogi neprijatelji, ti si moja utvrda i moje utočište; pred tobom svaki neprijatelj mora pasti.” R. 2853, stup. 2, odl. 3 Utjeha koja je ovdje ponuđena Abrahamu, zapravo je ponuđena svima Abrahamove vjere, i njezin sinonim u Novom zavjetu je ona dragocjena izjava našeg Gospodina (Ivan 14:21, 23): „A tko ljubi mene, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ga ljubiti i objaviti ću mu se... i doći ćemo k njemu i prebivati s njim.” Stoga usred svih iskušenja i ispita koji nas snalaze na našem zemaljskom putovanju, dok hodimo vjerom prema blagoslovljenom nasljedstvu sačuvanom za svece pobjednike, mi također možemo prepoznati glas našeg Boga kako govori: „Ne boj se, ja sam štit tvoj, nagrada će tvoja biti vrlo velika.” R. 1906, stup. 1, odl. 1

2. „Je li GOSPODINU išta preteško?” 1. Moj. 18:14

Božji duh je moćan na koji god način da se primijeni. Kao primjer njegove moći, apostol nam ističe našeg Gospodina Isusa i Njegovu doslovnu smrt, te kako je Božji sveti duh podignuo Isusa iz mrtvih prilikom Njegovog uskrsnuća. Misao je u tome da ta moć Božja tako pokazana u korist Gospodina Isusa, i za koju je obećao da će je pokazati na kraju ovog doba u korist svih vjernih pripadnika Kristovog tijela, ukazuje na Božju moć posredstvom koje će, ako se učinimo prijemljivima za nju, nova priroda pronaći snagu da pobijedi, da pokori tijelo, i više od toga, da ga učini još aktivnijim i energičnijim u službi pravednosti. R. 3203, stup. 1, odl. 4

3. „Evo, ja sam s tobom i čuvat ću te cijelim putem kojim ideš.” 1. Moj. 28:15

S krajnjeg dijela ljestava Jakov je čuo Gospodinov glas kako govori: „Ja sam Gospodin, Bog Abrahama, oca tvojega, i Bog Izakov; tu zemlju na kojoj ti ležiš tebi ću dati i potomstvu tvojemu... I gle, ja sam s tobom, i čuvat ću te kamo god pođeš.” Ovo je bilo ohrabrenje i utjeha koje je Jakov trebao. S obzirom na to da je još uvijek imao Božansku naklonost, bio je zadovoljan bez obzira na gubitak svega drugoga i kao takav priznat od Boga kao nasljednik tog veličanstvenog obećanja čiju je punu važnost on mogao samo slabašno cijeniti. Jednako je tako i sa svima koji su čuli Očev glas i bili privučeni Njegovim obećanjima, i koji su predali sve svoje druge životne ambicije kako bi mogli postići Božansku naklonost i glavni blagoslov kao Božji nasljednici. R. 3965, stup. 1, odl. 1, 2

4. „Ja ću biti s ustima tvojim i naučit ću te što ćeš govoriti.” 2. Moj. 4:12

Poniznima sada, kao i Mojsiju u prošlosti, Bog izjavljuje: „Ja ću biti s tobom. Ja ću biti s ustima tvojim i naučit ću te što ćeš govoriti.” Kao što je jedna pouka ne imati pouzdanja u sebe ili u našu vlastitu prosudbu ili snagu, druga je važna pouka da bismo trebali imati svako pouzdanje, apsolutno pouzdanje, u Boga. Nitko ne može biti uistinu prikladan da bude Božji glasnik sve dok nije naučio tu lekciju. Sve u Bibliji ukazuje na činjenicu da je poniznost svojstvo najneophodnije za sve iz Gospodinovog naroda koji bi htjeli biti korišteni od Gospodina u bilo kojem važnom ili posebnom djelu za Njega. Kada bi Gospodinovi sljedbenici to uvijek mogli imati na umu i uporno oblikovati svoj životni pravac prema tome, u to možemo biti sigurni, koliko bi mnogo bili korišteni. R. 5262, stup. 2, odl. 1, 3

5. „Moja prisutnost će ići s tobom, i ja ću ti dati počinak.” 2. Moj. 33:14

Gospodin je uvijek prisutan sa Svojim narodom. On uvijek razmišlja o nama, gleda na naše interese, čuvajući nas u opasnosti, brinući se za nas u fizičkim i duhovnim stvarima, čitajući naša srca, zapažajući svaki impuls naše odanosti pune ljubavi prema Njemu, oblikujući utjecaje oko nas za naš odgoj i pročišćavanje, slušajući čak i naše najtiše pozive za pomoć, suosjećanje ili zajedništvo s Njime. R. 3251, stup. 2, odl. 2 Kada Bog govori o svojoj prisutnosti sa Njegovim slugama, nemojmo misliti da je On s njima tjelesno prisutan, nego kroz Svoj duh i kroz svoje anđeoske glasnike, podržavajući, blagoslivljajući i vodeći ih. On ih štiti od svega što bi im moglo nauditi. On bdije nad svakim njihovim interesom i nježno se brine za njih. R. 5547, stup. 2, odl. 4

6. „Otvorit će ti GOSPODIN svoju dobru riznicu.” 5. Moj. 28:12

Sada je došao dan Gospodinov; mi sada živimo u danu prisutnosti Sina čovječjega – Gospodara žetve, koji na svojoj glavi ima zlatnu krunu (božanski autoritet) i u svojoj ruci (moć) oštar srp, srp sadašnje Istine, jasno razotkrivanje Riječi Božje, koja je snažna i djelotvorna, i oštija od svakog dvosjeklog mača... i razabire misli i namjere srca. I On šalje takve radnike, anđele ili glasnike u žetvu kakve je slao u žetvu u Židovskom dobu, naime, svoje posvećene i vjerne učenike, da pronose poruku Žetve – sada u potpunosti otkriven plan Božji i njegova određena vremena i razdoblja. R. 1362, stup. 1, odl. 3

7. „Jer je GOSPODIN, Bog tvoj, taj koji ide s tobom; on te neće iznevjeriti ni napustiti.” 5. Moj. 31:6

Još uvijek može biti istina za Gospodinov narod da im stvari mogu izgledati veoma mračno; ali oni nisu u očaju, i neće biti u očaju što god da dođe; jer je Gospodin rekao da nas On nikada neće ostaviti niti nas napustiti. Ovo milostivo obećanje trebalo bi nam dati nadu koja je sigurna i postojana. Trebamo se držati sidra naše nade. Naša je pozicija stoga posve drugačija od svijeta koji nema nikakvu nadu. Svijet nema čvrsto sidro, nikakvog dragocjenog obećanja kojeg bi se držali. Mi znamo da iako dođe i gore od gorega, ako ćemo trebati umrijeti od gladi, naša nada ide iza zavjese, iza smrti. Prema tome, Božji sveci danas gledaju na smrt kao na vrata kroz koja ulazimo u realizaciju svih naših nada i radosti. R. 5671, stup. 1, odl. 3

8. „Sam GOSPODIN je taj koji ide pred tobom; on će biti s tobom, on te neće iznevjeriti ni napustiti: ne boj se i ne budi obeshrabren.” 5. Moj. 31:8

Božja providnost nad tima, Njegovim sinovima, vrlo je posebna providnost: Svi su njihovi koraci određeni od Gospodina; i sve vlasi s njihove glave su izbrojane (Luka 12:7). Njegove su oči uvijek na pravednicima, i Njegove uši slušaju njihove molitve. Svi su anđeli službujući duhovi poslani da služe tim nasljednicima spasenja. Sve stvari su uređene tako da rade za dobro onih koji ljube Boga i koji su u skladu s Njegovim naumom pozvani. Kako je veličanstvena i posebna ta briga; i ona im je obećana do kraja njihovog stanja iskušavanja. Bog je zaista Otac onih koji polažu svoju nadu na Njega; međutim, postoji velika razlika između onih koji su Njegovi sinovi i onih koji ostaju stranci, čak i neprijatelji. R. 1561, stup. 1, odl. 4

9. „Ljubljeni GOSPODINOV u sigurnosti će kod njega prebivati; GOSPODIN će ga sav dan zaklanjati i on će među njegovim plećima prebivati.” 5. Moj. 33:12

Međutim, samo su vjerni tako čuvani. Ne bismo trebali razumjeti da Gospodin čuva bilo koga tko nije napravio odgovarajući napor da upozna volju Božju kako bi je mogao vršiti; to su oni koji slijede Isusove stope, čineći sve što je u njihovoj moći kako bi ugodili Gospodinu jer su u stanju razabrati put kojim bi On htio da oni hode. Od njih se danas čuje glas Njegove hvale i njihov je dio dovoljna milost. Ako će ispiti vjere, podložnosti i pouzdanja biti veći u bliskoj budućnosti nego što su još bili, ti vjerni neće pasti... Oni će biti jaki u Gospodinu i u snazi Njegove moći, iako će možda neko vrijeme morati slijediti pravac koji im neće biti u potpunosti jasan. R. 5501, stup. 2, odl. 2

10. „Budi jak i odvažan! Nemoj se bojati i ne strahuj, jer s tobom je GOSPODIN, Bog tvoj, kuda god ideš.” Još. 1:9

Da bismo se borili sa svijetom, tijelom i đavlom, to zahtijeva daleko više snage negoli je mi posjedujemo; mi trebamo hrabrost koja nam dolazi kroz Božansko jamstvo dano Jošui (gornje riječi). R. 3080, stup. 2, sredina

11. „Nije izostalo ništa od svega onoga dobrog što je GOSPODIN obećao u pogledu vas; sve vam se ostvarilo.” Još. 23:14

U najmanjim i u najvećim stvarima našeg života, On je uvijek gledao na naše interese. U svakom zlu bilo je i nešto dobro! Prema tome, što ćemo uzvratiti Gospodinu na to? R. 5538, stup. 1 posljednji odl.; stup. 2, vrh

12. „On će čuvati stope svojih svetih.” 1. Sam. 2:9

Ništa ih neće dotaknuti kao Nova stvorenja u Kristu. R. 5862, stup. 2, odl. 3 Naša su vremena u Božjim rukama Mi koji smo sada ovdje ne znamo hoćemo li se ili nećemo ponovno sresti u tijelu. Je li to uopće važno? Mi smo u potpunosti zadovoljni, živjeli ili umrli, kako god Njegova providnost vodila u našem slučaju. „Moja su vremena u Tvojim rukama; moj Bože, želim da su tamo” – to prekrasno izražava prethodno spomenuto, zar ne? Mi želimo da Gospodinova volja bude izvršena što se tiče vremena naše promjene, te u odnosu na sve u čemu zajednički uživamo svakodnevno, sve je povjereno Njemu. Naše su volje u potpunosti mrtve. Njegova volja vlada i u tvom i u mom tijelu i kod svih nas. R. 5728, stup. 2, odl. 5

13. „Jer zbog svog velikoga imena GOSPODIN neće napustiti svoj narod: zato što se GOSPODINU svidjelo da vas učini svojim narodom.” 1. Sam. 12:22

Primjenjujući taj redak na duhovni Izrael, mi isto možemo izvući veliku utjehu iz njega. Ako je bila milost za prirodni Izrael biti usvojenima kao Gospodinov posebni narod, kuća slugu, koliko je tek veći blagoslov duhovnom Izraelu, biti usvojen od Gospodina kao kuća sinova pod glavnim Sinom, Isusom. „Njegova smo kuća mi ako smjelost i ponos nade do kraja čvrsto zadržimo” (Hebr. 3:6). Dobro je da je Gospodinov narod bio pozvan na strah, na poštivanje Gospodina; međutim, da je Biblija u cijelosti bila sastavljena od zapovijedi i opomena, Gospodinov bi narod zasigurno bio već odavno obeshrabren. Baš naprotiv, s opomenama i ispravkama, Gospodin nam daje vrlo dragocjena svjedočanstva što se tiče Njegove ljubavi i milosrđa, Njegove dobrote i dugotrpljive ljubaznosti, da nas ohrabri. R. 3223, stup. 2, odl. 3

14. „Gospodin je moja stijena, i utvrda moja i izbavitelj moj.” 2. Sam. 22:2

Ovo je blagoslovljeno jamstvo primjenjivo na sav Gospodinov narod, i u potpunosti je potvrđeno svima onima čiji je užitak u Gospodinu, koji razmišljaju o Njegovoj dobroti i prinose Mu hvalu dostojnu Njegova imena. „Gospodin je moja stijena (na kojoj mogu sigurno graditi moje nade), i utvrda moja (u kojoj se mogu sigurno sakriti) i izbavitelj moj (u svakoj nevolji).” R. 2032, stup. 2, odl. 1

15. „Jer oči GOSPODINOVE prolaze svom zemljom da se on iskaže jakim u korist onih čije je srce savršeno prema njemu.” 2. Ljet. 16:9

„Oči” na koje se ovdje ukazuje su Gospodinov utjecaj, Njegova moć poznavanja, koja god da su to sredstva... Bog ima sredstva, koja su nema sumnje, daleko uzvišenija od bilo kojih naših... On nam kaže da su anđeli Njegovi slugi, i da su oni zaduženi za Njegov narod... Međutim, anđeli Gospodnji... su posebno zaduženi daleko više za Evanđeosku Crkvu nego za Gospodinov narod u bilo kojem od prijašnjih vremena u svjetskoj povijesti. Gospodin se posebno zanima za Duhovni Izrael. Ti se anđeli, stoga, brinu za nas, nadziru naše poslove, ili su Božja sredstva i kanali komunikacije nama glede Njegove volje; to jest komunikacija u smislu providnosti za nas.

16. „Jer radost GOSPODINOVA vaša je snaga.” Neh. 8:10

Naš kapacitet za radost nije onakav kakav će s vremenom biti, ipak sada je moguće da naše male zemaljske posude drže što je više moguće radosti Gospodnje... (Vidi Ivan 14:23). U društvu kao što je takvo, može li ijedan kršćanin ne shvatiti posve neku mjeru radosti Gospodnje? Ne, ako njegova vjera shvaća obećanje i drži ga, shvaćanje radosti Gospodnje će sigurno uslijediti, i što se više njegova vjera drži obećanja, to će više shvaćati njegovo ispunjenje, i tim će više njegova radost izobilovati; jer u prisutnosti Gospodnjoj punina je radosti, bez obzira kakvi bili uvjeti i okolnosti. R. 1949, stup. 1, odl. 2, 3

17. „Iz šest će te nevolja izbaviti, ni u sedmoj zlo te se dotaći neće.” Job 5:19

Prebivamo li u Kristu i Njegova Riječ prebiva u nama, On će biti naš izbavitelj u šest nevolja, i u sedmoj nas On neće ostaviti – zato jer smo bili pozvani od Boga, zato jer smo se odazvali na poziv, zato što Ga nastojimo proslaviti u našim tijelima. Stoga se ne moramo bojati onoga što bi nam bilo koji čovjek mogao učiniti. R. 5539, stup. 1, odl. 8 Neka od tih obećanja jedan je pjesnik sažeo... „Kada te pozovem da ideš kroz duboke vode, rijeke nevolja te neće preplaviti; jer ja ću biti s tobom da tvoje nevolje blagoslovim, i posvetim tebi tvoje najdublje tjeskobe.” R. 4784, stup. 2, vrh

18. „Postavih GOSPODINU svagda preda se: budući da mi je on zdesna, neću posrnuti.” Ps. 16:8

„Budući da mi je On zdesna” – najbliži u mojim osjećajima. A. 92 Umjesto samopouzdanja, mudrost diktira nepouzdanje u sebe, imajući na umu vlastite slabosti i nesavršenosti, i posljedično veće poštovanje Boga i oslanjanje na Njega, što će nas više od bilo čega drugog ojačati i omogućiti nam da odstupimo od zla našeg palog stanja... Samo kada smo tako ponizni i vjerni Gospodin od nas stvara svoje izabrane posude da nosimo Njegovo ime drugima. R. 5186, stup. 1, odl. 1, stup. 2, odl. 2

19. „Ti ćeš mi pokazati put života: punina radosti pred licem je tvojim, tebi zdesna blaženstva su zauvijek.” Ps. 16:11

Oni su naučili vrednovati stvari sadašnjeg života prema njihovoj pravoj vrijednosti; oni vide da su sve njegove radosti i prolazne i nezadovoljavajuće i da je jedina prava vrijednost u njemu u prilikama koje pruža za iskustvo i stegu i obrazovanje u Božjim stvarima te za slušanje Božjeg poziva i potvrđivanja našeg poziva i izbora. Takvim ispravnim korištenjem sadašnjeg života, hodajući stazom života koju nam Bog pokazuje kroz svoju Riječ – mi imamo sadašnje radosti i nadu i vjeru u stvari koje se ne vide, ali koje su sigurne i vječne; znajući također da ćemo s vremenom u neposrednoj prisutnosti Boga imati puninu radosti, i blaženstva vječna Njemu zdesna – glavno mjesto naklonosti. R. 1949, stup. 1, odl. 1 Naša je radost uvelike ovisna o našem proučavanju Riječi i o našoj spoznaji dragocjenih obećanja koja ona sadrži. R. 5460, stup. 1, vrh

20. „Gospodine, grade moj, zaklone moj, koji se oboriti ne može, izbavitelju moj, Bože moj, kamena goro, na kojoj se ne bojim zla, štite moj, rože spasenja mogega, utočište moje!” Ps. 18:2

„Gospodin je štit (obrana) svima onima koji se pouzdaju u Njega; jer tko je Bog (moćni) osim Gospodina? Ili tko je kamena gora (sigurno sidro našim dušama) osim našeg Boga?” Ne postoji nijedan u kojega bismo mogli usidriti našu vjeru i nadu; nego usidreni u Njega možemo se pouzdati i ne biti zabrinuti te možemo mirno počivati pod sjenom Njegovih krila. „Živ je Gospodin, i da je blagoslovljen branič moj! Da se uzvisi Bog spasenja mogega.” (Ps. 18:46) R. 3337, stup. 2, odl. 4

21. „To je Bog koji me snagom opasa i put moj učini savršenim. Jer s tobom jurišam na četv protivničku, s Bogom svojim preskačem zidine.”

Ps. 18:32, 29 Ako itko to pokušava svojom vlastitom snagom, on zasigurno mora pasti; jer vatrena kušnja koja će isprobati svakoga pokazat će se nečim prevelikim za tjelesni um; međutim Bog koji radi u posvećenima da žele i da čine Njegovu dobru volju, tako će učvrstiti i opremiti one koji ovise o Njegovoj milosti, da oni s Psalmistom mogu reći (gornje riječi); i s Pavlom: „Sve mogu u onomu koji mi snagu daje – Kristu.” R. 2154, stup. 1, odl. 4

22. „Gospodin je pastir moj; ništa mi neće nedostajati.” Ps. 23:1

Prave će ovce podložiti svoju volju Pastirovoj volji i u potpunosti se pouzdati u Njegovo vodstvo, i čineći to bit će oslobođene te tjeskobne žudnje koja je svojstvena djeci svijeta. R. 3269, stup. 1, odl. 3 Oni nisu možda toliko mnogo naučeni, i, ljudski govoreći, ne bi bili u stanju uhvatiti se u koštac sa svim pogrešnim mudrovanjima. Međutim, budući da su tako dobro upoznati s Učiteljevim glasom, oni brzo razabiru da su takvi glasovi glasovi stranaca, i oni ih neće slijediti; jer oni su vjerni i poslušni jedino Pastiru. U takvom stavu srca i uma je naša jedina sigurnost usred svih poteškoća i zbunjenosti ovih zlih dana. I svi takvi mogu s punim pouzdanjem pjevati sa Psalmistom Psalam 23. R. 3116, stup. 1, odl. 4, 5

23. „On mi daje da liježem na zelenim pašnjacima; uz vode mirne me vodi.” Ps. 23:2

Koja od Gospodinovih ovaca nije pronašla takve zelene pašnjake duhovnog osvježenja u svojim privatnim pobožnostima i studijima Božanskih stvari... i u okupljanjima s drugima radi proučavanja Riječi, radi molitve, radi svjedočanstava o Gospodinovoj dobroti i milosrđu? Sve te prilike i prednosti... jesu pripreme koje je veliki Pastir napravio za ovce... Struje Istine i milosti su žive, ali relativno mirne vode... Same ovce ih ne mogu pronaći; naći ih zahtijeva vodstvo duha... Neka bismo ispitali, razabrali Njegov glas, s Njegovim istinitim naglaskom, koji je toliko drugačiji od glasa pogreške. Prave ovce neće slijediti strance, jer one ne poznaju glas stranaca. One ne vole zvonjavu njihovog novca, ili zvuk svjetovne ambicije, ili njihov svećenički ton, ili njihova proturječja duhu Božanske poruke i metode. R. 3269, stup. 1, odl. 5; stup. 2, odl. 1

24. „Dušu moju oporavlja, vodi me stazama pravednim imena radi svojega.” Ps. 23:3

Dušu moju oporavlja (vraća je iz smrti); Vodi me stazama pravednim imena radi svojega (zato jer sam Njegovo dijete i nosim Njegovo časno ime). R. 3116, stup. 2, sredina Primjena... na kršćansko iskustvo bi učinila da ta iskustva, nazvana obnavljanjem duše ili bića, odgovaraju našem opravdanju za život... kako bismo ga mogli žrtvovati i... hoditi stopama velikog Pastira koji je položio svoj život za ovce. Tako su prave ovce vođene pravim stazama... povoljnima za njihov duhovni razvoj... Ova milost i blagoslov i prilika došli su im ne zbog njih ili njihove dostojnosti, nego Gospodinovom milošću – „zbog Njegovog imena.” R. 3269, stup. 2, odl. 2

25. „Da pođem i dolinom sjene smrtne, neću se bojati zla; jer si ti sa mnom; štap tvoj i palica tvoja tješe me.” Ps. 23:4

Ovce malog stada ne boje se zla zbog Gospodinove naklonosti, zato što je On s njima, na njihovoj strani, koji je pokazao svoju naklonost time što je već platio otkupnu cijenu. On je također s njima, i po svojoj Riječi obećanja – Njegovom jamstvu da smrt neće biti uništenje... Nikakvo stoga čudo što oni mogu ići kroz dolinu smrtne sjene, pjevajući i slaveći Ga u svojim srcima... Kao što je Pastirov štap bio korišten da izvuče ovce iz poteškoća, da ih obrani od mnogo moćnijih neprijatelja i da ih kazni kad su nepažljive, i kao što su sve te upotrebe štapa bile za dobrobit i interes ovaca, tako je i sa Gospodinovim malim stadom i Njegovim pastirima i Njegovim štapom pomoći... Prava ovca uči voljeti Pastirove providnosti i utješena je njima. R. 3269, stup. 2, odl. 3, 4

26. „Stol preda mnom prostireš na oči neprijateljima mojim; uljem si mi glavu pomazao, čaša se moja preljeva.” Ps. 23:5

Kakva samo velika raznolikost tih stolova postoji i kakve su različite namirnice na njima, doktrinarno. Hrana na većini od njih izgleda da je bila pokvarena u pripremi. Nešto od nje je teška hrana, nešto je kiselo, i veliki dio nje je pljesniv. Većina te hrane potječe iz Mračnog srednjeg vijeka, i dragi prijatelji koji sjede za tim stolovima nalaze da imaju jako malo apetita za takvu hranu... Mi želimo privući njihovu pažnju na velikodušnu, bogatu opskrbu Božanske Istine koju sam Gospodin dijeli kućanstvu vjere, „stvari nove i stare”, ali sve čisto, slatko, ukusno, veličanstveno. Za ovaj su stol dobrodošli svi koji vole Gospodina sa svim svojim srcem, umom, dušom i snagom više nego što vole kuće ili zemlju, roditelje ili djecu, muža ili ženu, dom ili društvo ili sektaški sistem ili sebe. R. 3270, stup. 1, odl. 2

27. „Doista, dobrota i milost pratit će mene u sve dane života mojega; u domu GOSPODINOVU ću prebivati zauvijek.” Ps. 23:6

Sveti Pavao govori o punini nade i o punini vjere kao o ispravnim stanjima za Gospodinov narod. To je misao koju je izrazio Prorok u gornjim riječima, potpuno pouzdanje da je Onaj koji je započeo dobro djelo u nama u stanju i da želi dovršiti ga (Filip. 1:6). Međutim, koliko relativno malo kršćana ima tu puninu vjere; koliko ih malo može reći zasigurno, bez sumnje, dobrota i milost će me pratiti... i milošću Božjom na koncu ću dobiti Nebesko Kraljevstvo!... Nekolicina koja je u potpunom suglasju s apostolom i Prorokom u tim izrazima ima time veliku radost, veliki blagoslov, veliki mir u srcu što drugi ne posjeduju. R. 2642, stup. 1, odl. 4

28. „On će krotke u prosuđivanju voditi; i poučavat će krotke putu svojem.” Ps. 25:9

Krotkost = strpljiva podložnost Božanskoj volji. R. 2586, stup. 1 Dok Bog dopušta svojevolumnim ljudima da padnu u pogrešna gledišta i da napreduju u njihovom širenju, On, s druge strane, vodi krotke u prosuđivanju i poučava ih Svojem putu, te podiže standard za njih kroz koji su u stanju vidjeti Istinu i razlikovati je od zabluda, i premda će u ove „zle dane” tisuće pasti kao žrtve tih zabluda, one neće savladati krotke za koje se Gospodin obavezao da će ih voditi i čuvati od pada. R. 1268, stup. 1, odl. 3 Onaj tko nauči ovu lekciju (krotkosti) dobiva najvažniju pripremu za Božansku službu. R. 5261, stup. 1, odl. 5

29. „Ima li koga da se boji GOSPODINA? Njega će on poučiti putu koji treba izabrati.” Ps. 25:12

Ljubljeni, naš savjet vama u ovim kritičnim vremenima, kada zabluda poprima svoje najpogubnije i najprijevarnije oblike, i kada nalazi svoje najaktivnije predstavnike među lažnom braćom i sestrama u samoj vašoj sredini, i kada vjernost Istini, stoga, često prekida neke od najnježnijih društvenih veza koje su nam uopće poznate, čak i među onima s kojima smo jednom rado razgovarali idući zajedno u dom Božji – da, u takvim vremenima neka bismo se opet pozvali na Pavlov savjet: „A ti ostani u onome što si naučio i u što si uvjeren, znajući od koga si naučio”; jer je napisano (Ivan 6:45), „I svi će biti poučeni od Boga.” R. 1320, stup. 2, odl. 6

30. „Tajna GOSPODINOVA je s onima koji ga se boje; i objavit će im on savez svoj.” Ps. 25:14

Ovo je navedeno kao da je bila vrlo važna stvar vidjeti ili jasno razumjeti Božji savez: i doista jest važna stvar, jer je Božji Savez zaista ključ za cijeli Božanski plan. Ono što je Bog obećao Abrahamu u Savezu, „I potomstvom tvojim blagoslivljat će se svi narodi zemaljski”, uključivalo je izravno i neizravno sva bogatstva Božanske milosti... S našim očima koje su pomazane, i našim srcima koja su u potpunosti posvećena Gospodinu i u punoj mjeri željna znati što je stvarno Njegova volja i Njegov put, mi gledamo u veliki Savez, i gle, on se pred nama slavno otvara u tri dijela: (1) Svi narodi na zemlji, svaki pripadnik ljudske obitelji treba primiti blagoslov. (2) Potomstvo Abrahamovo treba biti kanal tih Božanskih blagoslova svakom stvorenju. (3) Nalazimo da je to Potomstvo u primarnom smislu naš Gospodin Isus Krist; međutim u svom sekundarnom smislu ono uključuje, „Nevjestu, ženu Janjetovu”, Njegove sunasljednike u tom Savezu i u svim Božanskim milosrdima. R. 2209, stup. 1, odl. 5; stup. 2, odl. 1

31. „GOSPODIN je svjetlo moje i spasenje moje; koga da se plašim? GOSPODIN je snaga života mogega; koga da se bojim?” Ps. 27:1

Ovaj tekst sugerira ispravan način razmišljanja kod sveg Gospodinovog naroda koji se sada bori u dobroj borbi vjere. Premda situacija može izgledati mračna i opasna, i premda se protivnici mogu umnožavati i nedoumice povećati, pozvani smo ne bojati ih se. R. 2016, stup. 2, vrh Ova utjeha, različito izražena kroz čitavu Bibliju, dolazi sa svom svojom blaženom moći u vremenima naše najveće potrebe... Hrabrost, rođena iz vjere i ojačana kroz postojanost, vapi sa poniznom odvažnošću usred najmrklije tame, najviše zbunjujućih poteškoća i usred najdivljih oluja i najstrašnijih opasnosti: „Gospodin je svjetlo moje i spasenje moje; koga da se plašim? Gospodin je snaga života mogega, koga da se bojim?” R. 1915, stup. 1, odl. 1; stup. 2, odl. 3

32. „Jer će me u zli dan u sjenici svojoj kriti; sakrit će me u skrovištu šatora mogega, na stijenu me podići.” Ps. 27:5

Dobro je, posebno u ovo vrijeme najveće potrebe, da Gospodinov narod razmotri vrijednost ovog dijela kršćanske bojne opreme (vjere) i da ih vrata njihove vjere zatvore u skrovište Svevišnjega. Kada padnu tvrde i debele zamjerke... kada njihova imena budu odbačena kao zla... tada je vrijeme da čvrsto uhvate štit vjere i da prihvate pobjednički jezik Psalmista (kao gore). R. 1788, stup. 1, odl. 5

33. „Kada me otac moj i majka napuste, GOSPODIN će me prihvatiti.” Ps. 27:10

Biti ubrojen među Božji narod vrlo je velika prednost; međutim to znači mnogo više nego mnogi čini se mogu razumjeti – mnogo više kako s njihove, tako i s Božje strane. S njihove strane, to znači... da su postali Božjim sinovima i nasljednicima Božjim kroz Krista, da su se u potpunosti posvetili Bogu kako bi slijedili stope Njegovog dragog Sina... S Božje strane to znači ispunjenje svih Njegovih milostivih obećanja takvima kroz Krista, kako za sadašnji život tako i za onaj koji treba doći. To znači da u sadašnjem životu imamo Njegovu Očinsku ljubav, brigu, stegu, savjet, pouku, zaštitu i ohrabrenje do kraja, i da ćemo nakon toga biti primljeni u Njegovu slavu prisutnost i vječni počinak i radost i mir. O, kakvog li blaženstva biti Božjim narodom! Čak i u sadašnjem životu nagrada Njegove naklonosti neusporediva je. R. 1787, stup. 2, odl. 5; R. 1788, stup. 1, odl. 1

34. „Čekaj na GOSPODINA: odvažan budi i on će osnažiti tvoje srce! Čekaj velim na GOSPODINA.” Ps. 27:14

Mi shvaćamo da je Gospodin objavio da Njegov narod neće biti posebno zaštićen na liniji zemaljskog: i ako je u Njegovoj mudrosti najbolje za nas satrti nas i osramotiti, kao što je bilo učinjeno našem Učitelju, trebamo se ojunčiti, i On će osnažiti naša srca, zato što Mu vjerujemo, imamo pouzdanje u Njega. Mi znamo da je On premudar da bi pogriješio, i da stoga mora postojati neki motiv, nekakav razlog za dopuštanje toga, što god da to bilo. Znamo sigurno da su sveti dragocjeni u Njegovim očima – da su poput zjenice Njegovog oka; i tako znamo da sve ide na naše dobro. R. 5330, stup. 2, odl. 7

35. „GOSPODIN će dati snagu svome narodu; GOSPODIN će svoj narod blagosloviti mirom.” Ps. 29:11

U ovom tekstu, snaga u velikoj mjeri znači hrabrost. R. 4817, stup. 1, odl. 9 Budimo vjerno „Njegov narod” i neka bismo iskreno željeli i vjerno koristili obećanu snagu. Vjerman je Onaj koji je obećao, koji će to i učiniti. Prema tome, nedostaje li ti snage da vjerno koristiš svoj talent, krivnja je tvoja, a ne Božja. Ili nemaš Njegovu službu dovoljno blizu svog srca ili ne koristiš snagu koju ti On pruža. „GOSPODIN će dati snagu svome narodu” – Svojim pouzdanim, vjernim slugama – onima koji na Njegovu hvalu koriste talente posvećene njihovom Učitelju koliko god da ih je, više ili samo nekoliko. R. 3697, stup. 1, odl. 2

36. „Sakrit ćeš ih u skrovište nazočnosti svoje od urota ljudskih, sklonit ih u zaklon od jezika svadljivih.” Ps. 31:20

O, kako je dragocjeno to skrovište! Kakvo osvježanje i počinak nalazimo usred komešanja koje čak i sada pomiče cijeli svijet, ali posebno kršćanske narode – odmor od ponosa i ludosti ljudi u njihovim nezrelim nastojanjima da preurede sadašnje nezadovoljavajuće društveno uređenje; i odmor od svadljivih jezika u njihovom jednako ispraznom pokušaju da razviju jasna načela istine i pravednosti iz sadašnje zbrke ljudskih tradicija (Ps. 31:20). Ovdje nalazimo odmor, mir, svjetlo i radost, koje nam svijet niti može dati niti oduzeti. R. 1788, stup. 1, odl. 3

37. „Budite odvažni i on će ojačati srce vaše, svi vi koji se uzdate u GOSPODINA.” Ps. 31:24

Kad god dođemo u kontakt sa svjetovnim ljudima, utvrđujemo, takorekuć, mokru deku bačenu na naše jednostavno pouzdanje, čak i ako nam ne kažu niti riječ. Trebamo biti hrabri i uzdati se u Gospodina, kao što naš tekst nalaže... Međutim hrabrost koja proizlazi iz ispravnih načela, temeljena na vjeri u Gospodina, nije ta koja se hvališa, nego je to hrabrost koja je plemenita i ugodna Bogu. Ona ima svoj izvor u shvaćanju da je Bog obećao, i da On gleda i da želi da budemo sunasljednici s Njegovim Sinom u Njegovom Kraljevstvu. On nas samo ispituje da vidi hoćemo li se pokazati vjernima. I mi također trebamo imati tu hrabrost kako bismo postupali na ispravan način. R. 5329, stup. 2, odl. 5; R. 5330, stup. 1, odl. 4

38. „Poučit ću te i put ti pokazati kojim ti je ići; svjetovat ću te, oko moje nad tobom će biti.” Ps. 32:8

Zemaljski se roditelj najviše raduje djetetu koje mu je pokorno i koje ga odmah sluša, kojemu je dovoljna riječ ili pogled ukora da se okrene od zla; i tako isto naš Nebeski Otac objavljuje svoje priznanje onih koji „na njegovu Riječ drhte” (Iza. 66:5). Takvi surađuju s Bogom u razvoju svojih karaktera, zapažajući svoje vlastite nedostatke i nastojeći ih ispraviti, slušajući Očev glas usmjeravanja, upute ili ukora punog ljubavi, i uvijek tražeći Njegov osmijeh odobravanja... Toj klasi, poslušnoj i budnoj, Gospodin kaže: „Svjetovat ću te, oko moje nad tobom će biti.” One koje se može voditi jedino stalnim kažnjavanjem nisu od ove pobjedničke klase. E. 233, 234, vrh

39. „Anđeo GOSPODINOV utaboren je oko onih koji se njegava boje i izbavlja ih.” Ps. 34:7

Utaborenje = nastavljena i trajna prisutnost. R. 3441, stup. 1, odl. 2 Božja je volja bila da tijekom Evanđeoskog doba Duhovni Dom Izraelov treba hoditi po vjeri, a ne po gledanju, pa bi stoga bilo neprikladno, nakon što je Crkva bila u potpunosti ustanovljena, očekivati pojavljivanje anđela da postanu vidljivima... Kristovi sljedbenici imaju Bibliju i nevidljivu službu svetih anđela da se brinu za njihove interese i da providnošću čuvaju i vode njihove stvari. To je za nas vrlo stvarna i velika utjeha. Ako bismo razmišljali da Bog to sve čini osobno, pomislili bismo da nas je zacijelo zaboravio. Međutim imajući jamstvo Njegove Riječi da niti jedna vlas s naših glava neće pasti na zemlju bez da naš Otac na to obrati pažnju, naše misli mogu počivati u činjenici da On ostvaruje svoje naume u Kristu za svoju djecu kroz službe svetih anđela. R. 5635, stup. 1, odl. 1; stup. 2, odl. 2

40. „Kušajte i vidite da je dobar GOSPODIN: blagoslovljen je čovjek koji se uzda u njega.” Ps. 34:8

Oni koji imaju samo znatiželjan interes znati koje se dobre stvari mogu naći na stolu Gospodnjem nikada to neće znati. Jedino oni koji dolaze s iskrenim srcima kako bi sami za sebe okusili i vidjeli mogu to znati. Njihova je „skrivena mana”... Samo su oni pozvani za stol Gospodnji – na ovu gozbu duhovnih blagoslova, općinstva i zajedništva s Bogom, spoznaje dubokih stvari Božjih, veličanstvenih i dragocjenih obećanja, te radosti surađivanja s Njime u Njegovom planu spasenja – koji žele ostaviti sve druge stolove... Jedino su oni s dubokim cijenjenjem poželjni na ovoj gozbi – oni koji će rado ostaviti sve kako bi uživali tu naklonost. R. 1957, stup. 2, odl. 4, 6

41. „Oči GOSPODINOVE su na pravednicima i uši njegove slušaju vapaj njihov.” Ps. 34:15

Zašto ne bismo u svim našim ispitima i nedoumicama uzeli iste i predali ih Gospodinu u molitvi? Da, da; uistinu mi to možemo. I nema utjehe koja bi bila veća za onog tko je u nedoumici ili tuguje od prednosti da kaže sve Gospodinu. Njegovo je uho uvijek priklonjeno vapajima Njegovih „malih”; i već samo to što ćemo Mu to reći i shvaćanje Njegovog zanimanja za ono što nam se događa osvježiti će nas i razveseliti. To će nas podsjetiti na Njegova obećanja da nas nikad neće ostaviti niti zaboraviti, i na Njegovu mudrost i ljubav... Bacanjem svih naših briga na Njega... Mi možemo nakon što smo klečali u molitvi ustati jači, sretniji i s više pouzdanja, isto tako kao i s mnogo bližim zajedništvom i općinstvom s Gospodinom, negoli da smo sami pokušali urediti tu stvar. R. 1999, stup. 2, odl. 5

42. „GOSPODIN je blizu onima koji su srca slomljena, i spašava one koji su skrušena duha.” Ps. 34:18

Kuće i zemljišta i pažljivo nagomilane stvari mogu nestati uslijed ovrhe. Prijatelji u koje smo se dugo vremena pouzdali mogu se iznenada ohladiti i okrenuti nam leđa, i čak postati naši neprijatelji. Dom kojeg si toliko volio može se jednom raspasti, obitelj se raspršiti ili biti napadnuta od smrti. Ljubav koja je jednom sjala na obiteljskom oltaru može početi titrati i postati dim ili se ugasiti. Koliko ih je mnogo ustanovilo da su se velike nade njihove mladosti i ranog života pretvorile u pepeo za nekoliko kratkih godina ili mjeseci. Svima takvima Riječ bi Gospodnja trebala biti posebno privlačna kad ih poziva da dođu k Njemu sa svojim teretima i svojim slomljenim srcima. Njegova ljubav i Njegova dragocjena obećanja dolaze poput nježnog balzama iz Gileada onima koji, žalosni i razočarani uslijed životnih bitki, dolaze Kristu po počinak i utjehu, život i ozdravljenje. R. 5862, stup. 1, odl. 3, 4

43. „Mnoge nevolje ima pravednik, ali GOSPODIN ga iz svih izbavlja.” Ps. 34:19

Svakodnevna životna iskustva imaju veoma važnu misiju za nas, i način na koji ih primamo trebao bi biti stvar od veoma dubokog interesa; jer prema tome kako ih koristimo, napredak svakog dana ili njegove nedaće i kušnje donosi nam blagoslov ili prokletstvo... Tuga i jad mogu, i najvjerojatnije hoće često, doći poput poplave, ali Gospodin će biti naše prebivalište i snaga u svakom iskustvu koje On dopušta. Duša koja nikada nije upoznala stegu tuge i nevolje još nije naučila radost i dragocjenost Gospodnje ljubavi i pomoći. Upravo u razdobljima velike tuge i žalosti, kad se približimo Gospodinu, On nam je posebno blizu. R. 5802, stup. 1, odl. 4, 6

44. „I raduj se u GOSPODINU, i on će ti dati po željama tvoga srca. Povjeri put svoj GOSPODINU i uzdaj se u njega, i on će to ostvariti.”

Ps. 37:4, 5 Učimo se uživati u Njemu kada stalno pouzdanje u Gospodina i Njegove mnoge odgovarajuće providnosti donesu osobno poznanstvo i bliskost... Tada, koliko god mračan bio naš put... misao o Božanskoj zaštiti je uvijek s nama... Njima je On sasvim ljubak. Njegov je zakon njihov užitak. Njegovo prijateljstvo i ljubav su njihov život. Kada srce tako postane usredotočeno na Boga, najprirodniji je poriv povjeriti svoj put Njemu... Zasigurno njihova srca imaju želje, i nikakva im dobra stvar neće biti uskraćena. R. 5803, stup. 2, odl. 2, 3, 5

45. „GOSPODIN određuje korake dobra čovjeka i raduje se putu njegovu.” Ps. 37:23

To što s vjerom nisu ispravno prihvatili ovo i slična obećanja izvor je slabosti za mnoge u Gospodnjem narodu; jer samo će u onom omjeru u kojem imaju tu vjeru i prihvaćaju ta obećanja biti puni nade, i biti ohrabreni da se naprežu na putu prema cilju. R. 3157, stup. 1, odl. 1 Oni mogu uživati na tom putu, bio on i trnovit i uzak i hrapav, zbog svog pouzdanja u Božju ljubav i mudrost te shvaćanja da On, koji je počeo dobro djelo u njima, to djelo i dovršava i blagoslivlja ih iskustvima za koja Božanska mudrost vidi da su na koncu za njihovu dobrobit. R. 2762, stup. 2, odl. 4

46. „Ako i padne, neće biti sasvim oboren, jer ga GOSPODIN rukom svojom pridržava.” Ps. 37:24

Ne smijemo previdjeti... jamstvo da premda se dijete Božje s vremena na vrijeme može spotaknuti na putu, to nikada neće značiti da je potpuno palo, zato što se još uvijek drži Gospodina za ruku! Kakve li utješne misli u ovome! Kako je to dobro proračunato da izbavi narod Gospodnji iz posvemašnje malodušnosti u odnosu na sebe i jedne na druge! Veoma važne misli koje bi trebalo zadržati na umu jesu: Jesam li još uvijek Gospodinov? Vjerujem li još uvijek u dragocjenu krv? Jesam li još uvijek posvećen Gospodinu i Njegovom pravednom putu? Ako na to možemo odgovoriti potvrdno... i dalje možemo shvaćati da smo Božja djeca i da su naše ruke još uvijek u Njegovima; da duh začeca... nije nestao; i da je Božja volja da bismo se trebali oporaviti što je brže moguće od bilo kakvog spoticanja, te povoljno gledajući na poteškoće i kušnje koje su nas dovele do toga, trebali bismo učvrstiti svoje karaktere protiv poteškoća koje nam donosi budućnost, i tako ići dalje istinski snažni. R. 3157, stup. 2, odl. 1

47. „Mlad bijah, i ostarjeh; al ne vidjeh pravednika ostavljena niti potomstvo njegovo kako kruha prosi.” Ps. 37:25

„Uzdaj se u Gospodina i čini dobro, i hrani se vjernošću”... Ta su obećanja sigurna, i dok činimo dobro pouzdajući se, možemo se također i radovati. To ne podrazumijeva da nećeš imati poslovnih iskušenja i nemira, razočaranja i obeshrabrenja. Takva iskustva mogu biti upravo ono što ti treba da bi razvio svoj kršćanski karakter u krotкости, strpljivosti i bratskoj ljubavi (Ljubav). Tvoj obrok i ulje mogu ponestati, kao u slučaju udovice iz Sarfate; ali Bog to zna i On će se pobrinuti, s pratećim duhovnim blagoslovima, budeš li se pouzdao u Njega i činio ono što možeš. Gospodin se može pobrinuti za potrebne stvari putem naše radinosti, ili kroz velikodušnost prijatelja ili putem državnih potpora. Dok je ono prvo poželjno i traženo, ni ovo potonje se ne smije prezirati ili odbaciti. Nijedan od tih postupaka nije prošenje. Prihvatiti ponuđenu pomoć nije prošenje. R. 2021, stup. 2, odl. 2

48. „Slušaj, kćeri, i pogledaj, i prikloni uho svoje; i zaboravi svoj puk i dom oca svojega. Tada će se kralj zaželjati ljepote tvoje; jer on je tvoj gospodar i njemu se pokloni.”

Ps. 45:10, 11 Je li ikada ponuda braka bila opisana osjetljivijim i ljepšim riječima? Sa zaprepaštenjem ja to čitam uvijek iznova. Zasižno to ne može značiti ništa manje od ovoga: Pozvan sam od Kralja kraljeva postati nevjestom Njegovom kraljevskom sinu – Njegovom jedinorođenom Sinu i nasljedniku svega. I budući da sam zaogrnut haljinom Njegove pripisane pravednosti, koja skriva svu nepravednost mojih vlastitih haljina, Kralj me zaista smatra prekrasnom, tako mi je rečeno, tako da me On želi učiniti Svojom nevjestom ako sam zbog Njega dragog spreman zaboraviti svoj narod i očev (Adamov) dom – svijet općenito, sa svim njegovim nadama, ciljevima i ambicijama. R. 1494, stup. 2, odl. 5

49. „Bog nam je utočište i snaga, pomoć lako dostupna u nevoljama. Zato se bojat nećemo ako se i zemlja pomakne, ako se i gore u srce morsko sruče.”

Ps. 46:1, 2 Ovaj bi tekst trebalo imati na umu kao utješnu i podržavajuću snagu Gospodinovim vjernima. On je u potpunom skladu s riječima apostola u Novom zavjetu, koji objavljuje da „sve surađuje na dobro onima koji ljube Boga, onima koji su po Njegovoj odluci pozvani.” R. 3232, stup. 2, odl. 2

50. „Prebaci svoje breme na GOSPODINA i on će te održati; neće on nikada dopustiti da posrne pravednik.” Ps. 55:22

Postoje djela milosti koja trebaju raditi na nama, a koja jedino teška životna iskustva mogu ostvariti. Na primjer, možda bismo bili skloni oslanjati se previše na vlastito razumijevanje, ako ne bismo s vremenom bili suočeni s problemima koji nadilaze našu vještinu. Samo kada se bojimo „dodirnuti ono što je previše za nas”, u svojoj zbunjenosti dolazimo k Njemu koji je dobrostivo rekao: „Prebaci svoje breme na GOSPODINA, i on će te održati”, i tražimo Ga da nešto poduzme. Ili bismo možda bili skloni pouzdati se previše u ruku tjelesnu, da nas ruka tjelesna nikada nije iznevjerila, pa bi nas potom razočaranje privuklo k Gospodinu da tražimo zaštitu Njegovih krila. Mogli bismo se naučiti pouzdati u nesigurno bogatstvo, da moljac i hrđa nikada nisu nagrizli niti lopovi ukrali malo ili puno od naših zemaljskih posjeda. Ili smo možda bili zadovoljni sa zemaljskim prijateljstvima i ljubavima, pa nas je onda njihov gubitak ostavio same s Bogom kako bi se dokazala slast Njegove utjehe. R. 2130, stup. 1, odl. 2

51. „A ja ću opjevati snagu tvoju i klicat ću jutrom milosrđu tvojemu, jer ti si bio utvrda moja i utočište u dan nevolje.” Ps. 59:16

Ta blizina Bogu, u koju će „izabrani” biti sakupljeni, bit će izvor naše zaštite. A opasnosti za druge bit će razmjerne njihovoj udaljenosti od ove velike utvrde snage, ove tvrđave, ovog utočišta ili kule... O da možemo tu misao ispravno usaditi u naše umove!... da naš Gospodin nadgleda sva zemaljska zbivanja u sadašnje vrijeme u mnogo praktičnijem smislu nego ikada u prošlosti. I nismo li vidjeli Njegovu dobrostivost prema Crkvi u proteklom godinama razdoblja žetve koje su već prošle? I možemo li sumnjati u Njegovo daljnje nadgledanje zbivanja Njegovih zaručenih sve do veličanstvenog vrhunca? „Onaj koji je u vama započeo ovo dobro djelo, dovršit će ga”... Onaj koji te vodio isprva, vodit će te i dalje; Budi miran i utoni u Njegovu volju. R. 4379, stup. 2, odl. 2, 4

52. „Jer dobrota tvoja bolja je od života; moje će te usne slaviti.” Ps. 63:3

Oni koji love sadašnji život zatvaraju svoje usne i suzdržavaju se od govorenja o Njegovom milosrđu; međutim oni koji su vjerni svom savezu, i zahvalni na Gospodnjoj naklonosti kao nečem „boljem od života”, obznanjuju Njegovu hvalu po bilo koju i svaku zemaljsku cijenu. R. 2853, stup. 1, vrh Mi moramo cijeniti milosrđe Božje kao bolje od zemaljskog života, inače Ga nismo dostojni, i ne spadamo među takve kakve On traži... Kada počnemo vagati i uspoređivati zajedništvo s Bogom i vječne nade... u usporedbi sa zemaljskim ljubavima, obiteljskim vezama, zemaljskim ambicijama i užicima, ovo potonje izgleda posve beznačajno u usporedbi s tim, to je troska u usporedbi s čistim zlatom. I s tog stanovišta mi se rado odričemo svega, odustajući i od samog života za milosrđe Božje. R. 2852, stup. 1, vrh

53. „Savjetom svojim vodit ćeš me i potom me u slavu dovesti.” Ps. 73:24

Kako je predivno Gospodin vodio Svoj narod! Njegova su djeca uvijek bila Njegova stalna briga. Nijednu dobru stvar On im nije uskratio, i sve su stvari bile upravljene tako da zajedno rade za njihovo dobro ukoliko Ga slušaju. Zar oni koji su se pouzdali u Gospodina kroz mnoge godine, kroz sjaj sunca i sjenu, kroz osmijehe i suze, kroz mirne vode i kroz oluje i nevremena, nisu potvrdili vjerodostojnost Njegovih dragocjenih obećanja i Njegove trajne vjernosti! R. 5538, stup. 1, odl. 8 Mi cijenimo potrebu za Savjetnikom, i to vrlo mudrim. Nalazimo da je čak i najbolji zemaljski savjet od vrijednosti samo ako je vođen Božanskim savjetom... Štoviše, postoji... jamstvo da će taj savjet biti dovoljan za nas, tako da ćemo na koncu, poklanjajući mu pažnju, dosegnuti vječnu nagradu na kraju naše utrke. R. 2240, stup. 1, odl. 5

54. „Klonulo je tijelo moje i srce moje. Bog je stijena srca mojega i baština moja dovijeka.” Ps. 73:26

U razdobljima teških iskušenja tama može zaista toliko prekriti dušu, kao u slučaju našeg dragog Gospodina, kao da su se gotovo ugasile sve zvijezde nade; ipak, ako se, poput Gospodina, držimo svemoćne ruke Jehovine i ponizno kažemo: „Ali neka ne bude moja volja, nego tvoja”, Njegova će milost uvijek biti dovoljna; i s psalmistom mi možemo reći: „Klonulo je tijelo moje i srce moje. Bog je stijena srca mojega i baština moja dovijeka”; i s Gospodinom naša će srca odgovoriti: „Čašu koju mi je dao Otac moj, zar je neću piti?” R. 1802, stup. 2, vrh

55. „GOSPODIN Bog sunce je i štit.” Ps. 84:11

Naš je tekst veliko ohrabrenje klasi Davida, klasi ljubljenih, pomazanima, članovima Krista. Njima je Gospodin Bog i sunce i štit; On ih ne samo prosvjetljuje, nego neće dozvoliti da im ti blagoslovi koje im On daruje naude. On će ih štititi od svih neprijatelja i svega što bi im moglo nauditi na bilo koji način; sve će stvari raditi za dobro onih koji Ga vole, pozvanima u skladu s Njegovim naumom. Stoga, s takvim blagoslovljenim jamstvima, možemo gledati prema budućnosti s radovanjem i pouzdanjem, vjerujući da ćemo imati udjela u slavnim nagradama koje je Bog obećao vjernima. R. 4219, stup. 2, odl. 4

56. „Neću raskinuti saveza svojega, i što je izašlo s usana mojih, neću poreći.” Ps. 89:34

Dok nastojimo oponašati Gospodina u svakoj pojedinosti i biti potpuno zaokruženi u karakternoj sličnosti Njemu, neka bismo sada posebno imali na umu, kao dio pouke ovog teksta, Božju vjernost Njegovim sporazumima; i neka bismo kao Njegov narod bili odlučni da ćemo, uz pomoć Njegove potpore i milosti, svakodnevno rasti u tom svojstvu, u sličnosti Njemu, da bismo i mi također mogli reći za sebe što se tiče naših saveza i dogovora, isto što i Gospodin kaže za sebe: „Neću raskinuti saveza svojega, i što je izašlo s usana mojih, neću poreći.” R. 3109, stup. 2, odl. 2

57. „Tko živi u skrovitom zaklonu Svevišnjega, boravište će naći u sjeni Svemogućega.” Ps. 91:1

Ovaj skroviti zaklon Svevišnjega, ljubljeni, mjesto je prsnog općinstva i zajedništva s Bogom, kroz blagoslovljenu prednost molitve i kroz vjeru u Njegovu dragocjenu Riječ i Njegovu obećanu brigu kroz providnost... O kako je dragocjen taj skroviti zaklon! Kakav počinak i osvježenje mi nalazimo usred komešanja koje čak sada uznemirava cijeli svijet... Ovdje mi nalazimo spokoj, mir, svjetlo i radost, koje svijet niti može dati niti oduzeti. R. 1788, stup. 1, odl. 2, 3 „Boravište će naći u sjeni Svemogućega” – to je predloženo oblakom koji je prekrivao predodžbeni Tabernakul, koji je simbolizirao Gospodnju prisutnost i zaštitu. R. 1913, stup. 2, odl. 1

58. „Reći ću o GOSPODINU: On je utočište moje i utvrda moja: Bog moj; u njega ću se uzdati.” Ps. 91:2

Trebamo se čvrsto držati našeg pouzdanja; jer nas to uvjerava da je Bog naš Otac. Mi svi znamo nešto o bežičnoj telegrafiji koja se sada koristi na nevjerovatan način i na moru i na kopnu. I to je samo slabašna ilustracija bežične komunikacije koja se održava između pravog kršćanina i Nebeskog Gospodina. U svakoj prilici ovo pouzdanje, oslanjanje na Gospodina, gledat će na Njega. To treba biti bežična komunikacija između Oca i djeteta. R. 5595, stup. 1, odl. 6

59. „Jer on će te sačuvati od zamke ptičarske, od smrtnog pomora.” Ps. 91:3

Pomor nevjere širit će se naširoko. R. 844, stup. 1, odl. 6 Svaka pogreška koje se drži zamagluje i sprečava neku Istinu; i sada je došlo vrijeme kada svako dijete Božje treba cjelokupnu opremu Istine – Božju bojnu opremu. Onaj tko nema „svu Božju bojnu opremu” zasigurno će pasti u zabludu u „ovaj zli dan”, ovaj „čas kušnje”... „I sud mora početi od doma Božjega.” Tko će moći opstati? Nitko osim onih koji se „izgrađuju na svojoj presvetoj vjeri”, s dragocjenim obećanjima i važnim učenjima Riječi Božje. R. 5801, stup. 2, odl. 4

60. „Svojim će te perjem zakriliti, i pod njegova ćeš se skloniti; istina njegova bit će ti štit i oklop.” Ps. 91:4

Njegovo perje i Njegova krila su ljubav i briga i zaštita našeg Nebeskog Oca, štiteći nas od sveg zla, čuvajući nas na toplom i sigurnom. R. 5438, stup. 2, odl. 1 Da, Njegova Istina – taj veličanstveni sistem Istine kojeg sadrži Božanski plan vjekova – dovoljan je štit i oklop svima koji ga u jednostavnosti srca primaju i pokazuju se vjernima prema Njemu. To je Božja bojna oprema. R. 3332, stup. 1, vrh Poruka žetve u svojim različitim obilježjima, noseći svaku fazu sadašnje Istine i razotkrivajući svaku fazu zablude, Božja je čuvajuća snaga kojom, prema Njegovom jamstvu, znamo da nipošto neće naškoditi posljednjim pripadnicima pravog Kristovog tijela. R. 3441, stup. 2, odl. 1

61. „Nećeš se bojati strahote noćne, strijele, koja leti danju, pomora, koji ide po mraku, bolesti, koja u podne mori.”

Ps. 91:5, 6 Sjetimo se objašnjenja proroka Davida o našim danima, s njihovim strijelama, pomorima, kamenima spoticanja itd., i objave da tisuće trebaju pasti pored nas. Nemojmo zaboraviti niti Gospodinova jasna jamstva da će On čuvati svoje, Njegove izabrane, one koji učvršćuju svoj poziv i izbor... Zaštićeni će biti oni koji žive veoma blizu Gospodinu – ne samo u izvanjskim stvarima nego i u iskustvima svog srca. Ti izabrani imaju jamstvo da će Bog zadužiti svoje glasnike za njih, tako da im se noga ne spotakne o kamen spoticanja, nego da izdrže, uzdignuti naniže od božanski imenovanih Jehovinih zastupnika. R. 4438, stup. 2, odl. 5

62. „Tisuću će ih pasti pored tebe, i deset tisuća tebi zdesna, ali tebi se ništa takvo neće približiti.” Ps. 91:7

Moramo imati na umu da je ovo obećanje ograničeno na konkretnu klasu, na one koji su učinili Gospodina, Svevišnjega, svojim zaklonom i boravištem. R. 4167, stup. 2, dno Ne smijemo misliti da su oni koji će biti ozlijeđeni i koji će pasti... od svijeta, nego umjesto toga da su to bili prijatelji Crkve; blisko povezani s Crkvom. Svijet ne može pasti iz Božanske naklonosti, jer u njoj nije niti bio... Čini se da se ovaj redak odnosi na one koji su u stvarnosti bili začeti Svetim Duhom, ili koji su si prisvajali pravo na takvu poziciju, kao što na primjer kukolj pretendira biti pšenicom... Postoji razlika između tisuće koja pada pored tebe i deset tisuća s desna tebi. Mi zaključujemo da bi tisuća mogla pasti u totalnu nevjeru, i deset tisuća, „veliko mnoštvo”, u veliko vrijeme nevolje da očiste svoje haljine i ubijele ih i da se očiste. Oni će biti sudionici s Babilonom u njegovim grijesima i imat će udjela u njegovom velikom padu... Jedino će posvećeni u Kristu Isusu, preslike Božjeg dragog Sina, biti u stanju održati se potpunima u Njemu. R. 4926, stup. 1, odl. 5; stup. 2, odl. 1

63. „Jer si ti Gospodine, pouzdanje moje. Višnjega si izabrao sebi za utočište.” Ps. 91:9

To nam daje ključ za sigurnost svetaca. Njihova će snaga velikim dijelom ležati u tome što primjenjuju upozorenja apostola što se tiče sadašnjeg vremena, pa stoga znaju kako se čuvati spletki Protivnika. „Izabrani” će biti toliko u skladu s Gospodinom i toliko ispunjeni duhom Njegove Riječi, i toliko blagoslovljeni izvršavanjem svojih prednosti kao podžetoci u ovoj žetvi, i toliko skloni polaganju svojih života za Istinu, i u njenoj službi, da nijedna od tih zamki i zabluda Protivnika... neće biti od posebne privlačnosti za njih. R. 2770, stup. 2, odl. 4

64. „Neće te snaći zlo, i bič se neće približiti šatoru tvojemu.” Ps. 91:10

Neće te snaći zlo – novo stvorenje. Vidi R. 4767 stup. 1, odl. 3 Mi smo prepoznali da postoje dvije klase duhom začelih, i da naš tekst sadrži ukazivanje na samo jednu klasu od njih... Oni nisu zadržali ništa od svoje ljubavi i odanosti; njihovim tjelesnim interesima mogu se dogoditi katastrofalne stvari; međutim oni imaju na umu da nisu „u tijelu nego u duhu”, i shvaćaju da nikakav vanjski utjecaj ne može ugroziti njihove prave interese kao Novih Stvorenja, niti ih spriječiti, budu li vjerni, od postizanja glory Kraljevstva... Toj je klasi, i svim stvarima koje ih mogu zadesiti, dano jamstvo – „Neće te snaći zlo.” A što se tiče drugih od ovih dviju klasa – „Veliko mnoštvo” – neka će ih zla zadesiti. Oni će biti stavljeni u veliku nevolju. R. 4767, stup. 2, odl. 4, 5

65. „Jer anđelima svojim zapovijeda za tebe da te čuvaju po svim putovima tvojim.” Ps. 91:11

Poruka žetve je Božja štiteća snaga. R. 3441, stup. 2, odl. 1 Mi vjerujemo da je Gospodin podigao glasnike, zastupnike, koji su se pokazali vrlo korisnima svima od klase „stopala”. Ti su zastupnici bili različiti. Izašla je tiskana stranica sa svojom porukom sadašnje Istine... do svih krajeva zemlje da potraži i podrži pripadnike „stopala” Krista... On će nastaviti koristiti te zastupnike, i nastaviti će se s jačanjem Njegovog naroda sve do kraja puta. Ako postoje neki koji nisu tako bili vođeni, tada mora da je nešto krivo kod njih. Svatko od nas bi trebao gledati da je od „tebe” klase. „Neće te zlo zadesiti.” To će značiti Božansku zaštitu do samog kraja našeg puta. R. 5817, stup. 2, vrh; i stup. 1

66. „Na rukama će te nositi, da se o kamen ne spotakne noga tvoja.” Ps. 91:12

Prema ovom Psalmu, mi vidimo da je sada vrijeme kada su posljednji pripadnici klase Krista u posebnoj opasnosti od spoticanja, i stoga trebaju posebnu pomoć... Prisutnost našeg Gospodina i Njegovo djelo, niti se razumjelo niti se cijeno u Židovskoj žetvi; pa je tako i sada... Današnji događaji su očitovanja Njegove prisutnosti. Te stvari koje su vitalne Istine Svetog Pisma, sada mnogo jasnije i rasvijetljenije nego ikada, kamenovi su spoticanja svijetu, međutim blagoslovi su za vjerne, koji bdiju. Pravi Božji narod, uspinjući se po tim stepenicama, uzdignuti su na uzvišenije gledište i čuvani od spoticanja. Učenje o Otkupnini i dokazi Gospodareve druge prisutnosti u ovo vrijeme neopisiva su prednost svecima Gospodnjim. R. 5816, stup. 2, odl. 7; R. 5817, stup. 1, odl. 1

67. „Jer me zavoli, ja ću ga i izbaviti; uzvisit ću ga, jer poznaje ime moje.” Ps. 91:14

Jer me zavoli (veli Jehova), ja ću ga i izbaviti (od pošasti itd.); uzvisit ću ga (uzvisit ću ga do sunasljedstva s Kristom, učinit ću ga članom „kraljevskog svećenstva”, i „sudionikom božanske prirode”), jer poznaje (cijeni) ime moje. R. 3332, stup. 2, odl. 4

68. „Zazvat će me, i ja ću ga uslišati; s njim ću biti u nevolji, spasit ću ga i proslavit ga.” Ps. 91:15

Hvalimo Gospodina zbog takvih jamstava Njegove ljubazne brige! Blagoslivljaj Gospodina, dušo moja, i sve što je u meni, sveto ime Njegovo! R. 3332, stup. 2, odl. 6 Ovdje se zapravo nagovještava da Gospodin neće, nužno, spriječiti da uđemo u nevolju... Nevolja se može pokazati vrlo korisnom za nas. Gospodin nam je već rekao u Svojoj Riječi da se trebamo radovati kad smo u nevolji... Stoga, iako nam Gospodin ne obećava da ćemo izbjeći nevolju, On obećava da će s nevoljom Svojoj djeci dati utjehu srca, potporu milosti, a što će im pomoći da se raduju usred svoje nevolje. R. 5758, stup. 1, odl. 3; stup. 2, odl. 1

69. „Svjetlost se prosipa na pravednika, i veselje na one koji su prava srca.” Ps. 97:11

Svi od braće će biti probuđeni u ovom razdoblju kako bi „obukli sve oružje Božje”... Tko god ostane spavati i tako ne bude pripremljen „održati se” u ovaj zli dan, time će očitovati, kakve god bile njegove izjave, da ga Bog koji čita srca nije našao dostojnim svjetla sadašnje Istine. „Svjetlost (Istina) se prosipa na pravednika, i veselje (veselje koje proizlazi iz shvaćanja Istine) na one koji su prava srca.” R. 2453, stup. 1, odl. 4; R. 3648, stup. 1, odl. 3

70. „Kao što Otac ima sažaljenja za svoju djecu, tako GOSPODIN ima sažaljenja za one koji ga se boje. Jer zna on građu našu; spominje se da smo prah.”

Ps. 103:13, 14 On nas poziva da Mu se povjerimo kao djeca... s punim jamstvom Njegovog ljubaznog zanimanja, čak i za najmanje stvari u našem životu. R. 3161, stup. 2, odl. 1 Daljnja riječ iz usta Božjih nam jamči da On poznaje građu našu, On se spominje da smo prašina – slabi, nesavršeni, umirući; i da nije Njegova namjera da ćemo nastaviti uvijek biti u sukobu s nama samima – savršena volja protiv nesavršenog tijela; nego da je On omogućio da ćemo kod uskrsnuća, mi imati nova, savršena tijela, u punom skladu s našim novim umovima. R. 4897, stup. 2, odl. 6

71. „Ali milosrđe GOSPODINOVO od vječnosti do vječnosti je nad onima koji ga se boje, i njegova pravednost sinovima sinova; Takvima koji drže njegov savez i onima koji se spominju njegovih zapovijedi da ih vrše.”

Ps. 103:17, 18 Jedno od sužavajućih obilježja ovog puta je da u sadašnje vrijeme nitko nije prihvaćen od Boga osim ako nije sklopio određen savez s Bogom. Ako on ne odabire sklopiti taj savez, on može misliti da je kršćanin, ali ipak nije. U svijetu danas ima četiri sto milijuna ljudi koje se smatra kršćanima... Međutim Biblija jasno navodi: „Hoće li tko za mnom poći, neka se odrekne samoga sebe, i neka uzme svoj križ, i neka me slijedi.” To samoodricanje i nošenje križa je žrtva neophodna za učeništvo u Kristu u sadašnje vrijeme. Mnogi ljudi nisu kršćani jer nisu ušli u savez s Bogom... Nakon što uđemo kroz ta uska vrata i tijesan put, trebamo nastaviti njima – ne nužno bez spoticanja, ne nužno bez pravljenja grešaka; ako možemo ići tako teturajući, najbolje što možemo i sa srcima lojalnima Gospodinu, bit će nam dano da sjednemo na Njegovo prijestolje – članovi Njegove klase Nevjeste. R. 5055, stup. 1, odl. 7, 8; stup. 2, odl. 3

72. „I povede ih pravim putem.” Ps. 107:7

S Duhovnim je Izraelom naročito točno da Gospodin vodi na pravi put, na najbolji put; i da bi stoga svi koji su uistinu Njegov narod trebali biti pažljivi zapaziti Njegovo vodstvo i brzi da ga slijede. Na kraju ćemo zasigurno vidjeti da nas je On uputio na pravi put, koliko god taj put bio drugačiji od onog kojeg bismo mi izabrali za sebe. Poteškoća kod mnogih je u tome da put kojim su krenuli nije onaj na kojeg Gospodin upućuje pa stoga nije najbolji put, iako se Gospodin može uplesti u njihovu tvrdoglavost tako da im ne nanese veliku štetu, a što bi im se inače desilo... Neka bismo stoga, s potpunom vjerom u Njega koji nas je dosad vodio, išli naprijed kroz nadolazeće dane pobjeđujući... jaki ne u sebi, nego u Njemu koji nas je pozvao i do sada nas vodio. R. 4064, stup. 2, odl. 2

73. „Prometnu oluju u utihu, te valovi njeni umuknuše.” Ps. 107:29

Kao i mnogi drugi biblijski tekstovi, i ovaj ima posebnu primjenu na Kristovu Crkvu. Sveti Pavao nam kaže u vezi tih stvari koje su prije bile napisane da su one za upozorenje i uputu nama (1. Kor. 10:11). Mi vjerujemo da gotovo sva proročanstva najprije prepoznaju Gospodina i Njegovo tijelo. Gospodin je dopustio da mnoge oluje dođu... na Njegove sljedbenike. Ponekada je cijelo životno putovanje bilo olujno. Mi ponekad pjevamo „Kada oluje života bjesne.” U svojim poslanicama apostol priopćuje da onima koji nemaju oluje, kušnje i poteškoće, nedostaje dokaz da su Božja djeca; jer se Bog ne bi ophodio s takvima kao sa Svojom djecom (Hebr. 12:7, 8). Ako smo djeca Božja, mi trebamo imati kušnje i ispite, da nas „osposobe za dioništvo u baštini svetih u svjetlosti” (Kol. 1:12). U svim tim iskustvima, težnja kušnje je da nas još više približi Gospodinu, da nas učini svjesnima potrebe za Božanskim skrovištem i brigom. I tako blagoslov dolazi iz tih oluja. R. 5239, stup. 1, odl. 2, 3

74. „Dragocjena je u očima GOSPODINOVIM smrt njegovih svetaca.” Ps. 116:15

Zato neka bude tako sa svima onima posvećenima hoditi stopama njihovog Otkupitelja. Pokriveni Njegovom haljinom pravednosti oni su svi dragocjeni Ocu, i njihova smrt pod bilo kakvim okolnostima zaista neće biti slučajna, nego poljubac Božanskog priznanja i pečat dolazećeg blagoslova u Prvom uskrsnuću. R. 4054, stup. 2, odl. 1 Niti vlas s njihovih glava ne može pasti bez Njegovog znanja. F. 646 Sama smrt je bespomoćna dotaknuti nas sve dok ne dođe Božje vrijeme za nas. R. 5546, stup. 2, odl. 3

75. „Riječ je tvoja svjetiljka nozi mojoj i svjetlo stazi mojoj.” Ps. 119:105

Bog želi da oni koji su budni sve više uče o Njegovom planu. Ti će rasti u milosti i u spoznaji dok bdiš. Oni neće biti poput svijeta. Svijet će biti u stanju tromosti – oni neće biti dostojni dana. Tama prekriva cijelu zemlju u sadašnje vrijeme. Međutim, Božjem je narodu dano posebno svjetlo. Oni love svjetlo. „Riječ je tvoja svjetiljka nozi mojoj i svjetlo stazi mojoj.” To nije svjetlo poput mjeseca koje doseže daleko, nego samo malo svjetla za noge onih koji čekaju na njega. Oni koji odlaze spavati utvrdit će da im je svjetlo utrnulo. R. 5256, stup. 2, odl. 5

76. „Velik mir imaju koji ljube Zakon tvoj i ni o što se ne spotiču (vrijedaju).” Ps. 119:165

Povrijediti – ili spotaknuti ih. Vidi R. 1356, stup. 2, odl. 3. Ljubiti Božji zakon, dakle, značilo bi cijeniti činjenicu da Bog ima veliki naum; imati užitak u pronalaženju onoga što je Božja volja; i imati potpuno pouzdanje u Njegovu pravdu, mudrost, ljubav i moć. Veliki mir imaju oni koji tako čine. Oni ne razumiju sve ono što Božanska pravda čini, međutim njihova se vjera drži činjenice da je On premudar da griješi. Tako imaju mir povjeravajući svoje interese Njemu. R. 4898, stup. 1, odl. 2

77. „Pomoć moja stiže od GOSPODINA, koji je načinio nebo i zemlju.” Ps. 121:2

Činjenicom da je kovčeg saveza prethodio i ostao na riječnom dnu nakon što su svi prešli naučava se jedna općenita pouka. Njima je to bilo Gospodnje jamstvo sigurnosti njihovog prolaska... Pouka bi za sve duhovne Izraelce trebala biti: „Misli na nj na svim svojim putovima, i on će poravniti tvoje staze” (Izreke 3:6);... „Bez mene ne možete činiti ništa”;... „Pomoć moja stiže od GOSPODINA”;... „Sve mogu u onomu koji mi snagu daje – Kristu”; i... „Sve je vaše, a vi ste Kristovi, a Krist je Božji”... Neka bismo u snazi tih Božanskih obećanja iz dana u dan sve više i više ušli u te blagoslove, i dopustili Njegovom vodstvu, prošlom i sadašnjem, da nam da hrabrost i čvrstoću za budućnost. „Onaj tko nas je vodio dosad vodit će nas i dalje”, „Budi miran i utoni u Njegovu volju.” R. 4064, stup. 1, odl. 1, 2

78. „On nozi tvojoj posrnuti ne da, čuvar tvoj zadrijemati neće.” Ps. 121:3

Bog Izraelov je uistinu uvijek prisutan sa Svojim pravim narodom. On nas nikada ne zaboravlja, nego se stalno zanima za nas, čuvajući nas u svakoj opasnosti, brinući za naše potrebe, i fizičke i duhovne, sve što je najbolje za interese Novog stvorenja. On čita svaku misao naših srca; On zapaža svaki impuls odanosti i ljubavi prema Njim; On oblikuje sve utjecaje koji okružuju naše živote za našu stegu i pročišćavanje, On sluša svaki naš vapaj za pomoć, utjehu, suosjećanje i zajedništvo s Njim. On ni na trenutak ne zaboravlja i nije nespreman. „Ne drijema i ne spava čuvar Izraelov.” R. 5548, stup. 2, odl. 7

79. „Oni koji se uzdaju u GOSPODINA bit će kao brdo Sion, koje se ne može pomaknuti, nego ostaje dovijeka.” Ps. 125:1

Veliki dan u kojem se sada nalazimo ispituje građu karaktera svakog čovjeka, kakve je vrste, i jako će se malo njih, čak i među onima koji se smatraju kršćanima, održati na tom ispit. Nekolicina koja će proći sigurno kroz ovo presudno suđenje jesu oni koji su postali učvršćeni u Istini Božjoj, „ukorijenjeni, nadograđeni i učvršćeni u Kristu.” Razlika između jakog i postojanog kršćanina i slijepog pristaše je ta da je jedan učvršćen u Istini, a drugi je učvršćen u zabludi. „Vatra” ovog dana nastaviti će gorjeti i očitovati veliku razliku između te dvije klase, sve dok svi ne budu bili ispitani, iskušani i prokušani kao dostojni ili nedostojni. R. 5558, stup. 2, odl. 4, 5

80. „GOSPODIN štiti sve one koji njega ljube.” Ps. 145:20

Usred kritičnih vremena ovog „zlog dana”, i glasova upozorenja svetih proroka i apostola koji upozoravaju na zamke, pošasti i podmukle opasnosti na svakom koraku – i isto tako dok shvaćamo stvarno postojanje takvih zlih grijeha i opasnosti – kako su dragocjena svecima jamstva Božanske zaštite, brige i osobne ljubavi! R. 5257, stup. 1, odl. 4

81. „Uzdaj se u GOSPODINA svim svojim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razum. Priznaj njega na svim svojim putovima, i on će usmjeravati tvoje staze.”

Izreke 3:5, 6 Ako s vremenom ne znamo kamo ćemo se okrenuti – nadesno ili nalijevo, ne znamo kud ići, podignimo naša srca Gospodinu, i čekajmo na Njega, imajući na umu Božansko jamstvo: „I uživaj u Gospodinu, i ispunit će ti želje srca tvojega! Povjeri Gospodinu put svoj i uzdaj se u njega, i On će učiniti!” „Misli na nj na svim svojim putovima, i On će poravniti tvoje staze.” Tako Njegov dragi glas donosi utjehu, snagu i odmor, usred svih briga i zbunjenosti puta. „A na sve koji po ovom pravilu budu živjeli, i na Izrael Božji – na njihov mir i milosrđe.” (Gal. 6:16) R. 5807, stup. 2, odl. 3

82. „A pravednička je staza kao svjetlost svanuća što sjaji sve jače do potpunog dana.” Izreke 4:18

Činjenica da je Veliki Učitelj prisutan nadgledajući djelo „žetve” je, mi vjerujemo, daljnje zasiguranje po tom pitanju. Mi se tješimo mišlju da Njegovo oko, Njegova palica i Njegov štap vode Njegove ovce iz milosti u milost i iz spoznaje u spoznaju. Stoga nije začuđujuće da nalazimo, kao što je prorečeno, da je „pravednička staza kao svjetlost svanuća – što sjaji sve jače do potpunog dana.” Zaista trebalo bi očekivati da mali detalji svakodneвно postaju jasnijima, ali da su osnove nadgrađa naše vjere nepromijenjene. R. 3856, stup. 2, odl. 1

83. „Blagoslov Gospodinov donosi bogatstvo, i on ne dodaje nevolju s njime.” Izreke 10:22

Druga vrsta bogatstva dolazi Kraljevskom svećenstvu, vjernom u izvršavanju njegovog samožrtvovanja. To su bogatstva Svetog Duha. Oni nalaze da kada žrtvuju sebične interese, zemaljske ciljeve, zemaljske projekte itd. u službi Gospodinu i Istini, da sve više rastu u sličnosti njihovom Nebeskom Ocu i njihovom Gospodinu, i da plodovi Svetog Duha sve više obiluju u njima – blagost, strpljenje, bratska naklonost, ljubav. Osim toga, oni nalaze mir i radost koji su im prije bili strani... Taj mir i radost dolaze kroz shvaćanje da, davši sve svoje Gospodinu, sva Njegova najveličanstvenija i dragocjena obećanja pripadaju njima. Sada se njihova vjera može čvrsto uhvatiti tih obećanja kao njihovih. R. 2762, stup. 2, odl. 2, 3

84. „Strah od čovjeka zamku postavlja, ali tko svoje pouzdanje položi u GOSPODINA, bit će siguran.” Izreke 29:25

Tko god lojalnim, poslušnim srcem može pokazivati vjeru, pribavio si je time snagu i milost za svako vrijeme potrebe, za svaki čas kušnje, za svaku poteškoću i zbunjenost i za sve stvari života – ravnotežu koja će dati izjednačenost i omogućiti nam da imamo korist od svih životnih iskustava, gorkih isto tako kao i slatkih. R. 3545, stup. 1, vrh

85. „Ti ćeš u savršenom miru održati onoga čiji se um na tebe oslanja, jer se u tebe pouzdaje.” Izaija 26:3

Stjepan je imao ovaj isti mir i radost čak dok su ga njegovi neprijatelji kamenovali na smrt; i tisuće daljnjih Božjih svetaca mogu posvjedočiti isto usred siromaštva, bolesti, nevolje, iskušenja, neprijatelja na svakom koraku, i čak u plamenu nasilnog progonstva. Odakle to dolazi? Ili kako mogu biti tako mirni i imati radost u takvim okolnostima? Odgovor je: to je mir uma. „Ti ćeš u savršenom miru održati onoga čiji se um na Tebe oslanja, jer se u Tebe pouzdaje.” Nitko ne može poznavati blaženstvo tog spokoja sve dok ga nije iskusio. I nitko ne može razumjeti njegovu pravu vrijednost sve dok nije bio stavljen na ispit nevolje. R. 1961, stup. 2, odl. 6

86. „U spokoju i pouzdanju bit će snaga vaša.” Izaija 30:15

Gospodin daje ključ tom spokoju u riječima: „Naučite od mene jer sam krotka i ponizna srca.” Zaista, u krotkom i poniznom srcu tajna je spokoja. Da bi se bilo krotkim treba se njegovati milost strpljenja; punog ljubavi podlaganja volji Božjoj; trajno pouzdanje u Njegovu ljubav i brigu i u mudrost Njegovog savjeta kojim nas vodi i providonosnih utjecaja; i ustrajno slijediti taj pravac kroz loš i kroz dobar izvještaj, ili kroz povoljne ili nepovoljne okolnosti. Neka ljubljeno dijete Božje nastoji sve više i više oponasati Kristov miran i blag duh, prihvaćajući Božje providnosti i slušajući Njegove odredbe i vodstvo kao što je On činio, naoružani snagom koju samo On može pružiti, i hoće, svima onima koji prihvaćaju Njegov jaram, i uče od Njega. R. 1962, vrh

87. „Oči tvoje gledat će kralja u ljepoti njegovoj.” Iza. 33:17

O, kakva vizija spokoja i mira, slave i blagoslova, radosnog zajedništva, besmrtni ljubavi, neokaljane čistoće i beskrajnog blaženstva! Tko, osim onih koji su uhvatili djelić njene slave, može cijeniti njezinu moć da nadahne na svetu revnost, na gorljivi napor, i na strpljivo podnošenje svih gubitaka i križeva staze stege koja vodi k njoj. Ne bi nas trebalo iznenaditi da nisu svi koji se zovu Kristovim imenom ispunjeni nadahnućem te blagoslovljene vizije; jer samo nekolicina, čak i od onih koji teoretski znaju te stvari, vidi tu viziju, i vjerom shvaćaju da imaju mjesto u njoj... Ako si vjeran izvršitelj Riječi Božje, a ne samo slušatelj, tada će čak i sada „tvoje oči uhvatiti nadahnuće slave koja se ima otkriti”, i tvoji će koraci biti ubrzani na stazama pravednosti. R. 2087, stup. 2, odl. 3

88. „Ali oni koji čekaju na GOSPODINA obnovit će svoju snagu: dizat će se krilima uvis kao orlovi, trčat će i neće se umoriti, i hodat će i neće klonuti.” Iza. 40:31

Ako se bilo tko hopes sam u sebe, i oslanja se uglavnom na svoju snagu, njima će biti na korist što će Gospodin dopustiti da dođu do točke obeshrabrenja, tako da postanu bojažljiviji, da izgube svu samouvjerenost, da shvate svoju krajnju bespomoćnost i slabost i njihovu potrebu da se u potpunosti oslanjaju na Gospodina, da gledaju stalno na Njega za vodstvo i podršku. Kada se Gospodinova djeca tako uče čekati na Njega, na njima se ispunjava obećanje: „Ali oni koji čekaju na GOSPODINA obnovit će svoju snagu: dizat će se krilima uvis kao orlovi, trčat će i neće se umoriti, i hodat će i neće klonuti.” R. 5712, stup. 2, odl. 6

89. „Ne boj se, jer sam ja s tobom! Ne osvrći se plašljivo, jer sam ja Bog tvoj! Ja ću te ojačati i pomoći ću ti. Poduprijet ću te desnicom svojom pravednom.” Iza. 41:10

Svaki član Kristovog tijela, pravog Izraela Božjeg, u prednosti je imati stalno Gospodinovo vodstvo u svakom iskustvu našeg putovanja pustinjom. Nebeska mana nam je omogućena za naše svakodnevno uzdržavanje. Voda života teče prema nama za naše svakodnevno osvježanje iz udarene Stijene Vjekova. Štap stege našega Oca zadržava nas kad smo u opasnosti ili kada lutamo bilo kojom zabranjenom stazom. Kako nas s ljubavlju vraća natrag na pravi put, liječi naše rane, i velikodušno oprašta naša spoticanja i slabosti. Zsigurno mi možemo imati bezuvjetno pouzdanje u našeg Nebeskog Vodiča. Tako možemo počivati u Njemu i biti čuvani u savršenom miru. R. 5548, stup. 2, vrh

90. „Pođeš li preko voda, ja ću biti s tobom. Pođeš li preko rijeka, one te neće preplaviti. Pođeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti, niti će te plamen opaliti.” Iza. 43:2

Kao što se Izrael prolazeći kroz Jordan nije imao razloga bojati zbog kovčega Gospodinovog, simbola Božanske prisutnosti usred prijeteće opasnosti, tako se ni kršćanin nema razloga čega bojati tako dugo dok shvaća Božansku prisutnost i priznanje. On može gaziti kroz rijeke i mora nevolje, i on može prolaziti kroz vatrene peći nevolje, ali nijedna mu od tih stvari neće nauditi dok je Gospodin s njim. Kada pod takvim okolnostima shvatimo Gospodinovu prisutnost i ljubav, a što ne možemo pod normalnim okolnostima, to daje takvu snagu vjeri te nadu i ljubav kakve se ne može drugačije steći. I tako sve stvari rade za dobro onih koji ljube Boga, pozvanima u skladu s Njegovim naumom. R. 1857, sredina

91. „Naum će se moj ostvariti i učinit ću sve što želim... Izrekao sam naum svoj, i ispunit ću ga. Što sam naumio, to ću i učiniti.”

Iza. 46:10, 11 Što je bilo to što ih je držalo (Gospodina i apostole) toliko čvrsto i dalo im takav spokoj uma dok su patili? Bila je to njihova vjera – vjera u Božju ljubav, moć i mudrost. Oni su vjerovali da je Bog u stanju izvršiti ono što je obećao, da Njegov pravedan i dobronamjeren plan ne može propasti; jer na usta svojih proroka On je objavio: „Naum će se moj ostvariti i učinit ću sve što želim... Izrekao sam naum svoj i ispunit ću ga. Što sam naumio, to ću i učiniti.” „Jer Jehova nad vojskama donio je odluku – tko je može osujetiti?” Oni su počivali na Božjim jamstvima. Njihova vjera bila je usidrena u Njemu, i nije bilo bitno koliko snažno oluje bjesne i koliko su bili bacani tamo i amo olujama života, dok se njihovo sidro čvrsto držalo prijestolja Božjeg. R. 1834, stup. 2, odl. 7

92. „Može li žena zaboraviti dojenče svoje i ne smilovati se sinu utrobe svoje? A ako bi ona i zaboravila njega, ja neću zaboraviti tebe. Gle na dlanove svoje urezao sam te.”

Iza. 49:15, 16 Kada čitamo ta jamstva o brižnoj ljubavi našeg Nebeskog Oca, i zatim razmišljamo o našoj neznatnosti, jedva da možemo shvatiti da smo zaista predmet te ljubavi. Ipak, ako ponizno hodimo tijesnim putem, ta su jamstva za našu utjehu i ohrabrenje. R. 957, stup. 1, odl. 1

93. „Jer Gospodin BOG će mi pomoći; stoga se neću smesti: zbog toga postavih svoje lice kao kremen i znam da se neću postidjeti.” Iza. 50:7

Svijetu se može činiti da je kršćaninov životni put daleko od mirnog, jer Gospodinovi sveci često imaju burno putovanje. Međutim, ako naša srca ostanu prebivati u Kristu vjerom, i ne pustimo naše sidro, bit ćemo čuvani kroz sve oluje života, bez obzira koliko jako bili bacani tamo-amo, koliko god oluje bjesnile. Vjera može uzviknuti s prorokom Izaijom (kao gore). Mi možemo počivati na Gospodinovim jamstvima, zato jer se naše sidro čvrsto drži prijestolja Božjeg. Jezik srca našeg Gospodara bio je: „Pravedni Oče, svijet te nije upoznao, ali ja sam te upoznao.” On je bio s Ocem od početka i On je poznao Njegovu ljubav i dobrotu; On je vidio očitovanja Njegove moći; On je zapazio Njegovu ljubaznu dobrotu. Tako isto i mi koji smo došli u sličan odnos s Bogom smo na taj način upoznali i vjerujemo Njegovoj ljubavi i vjernosti. R. 5432, stup. 1, odl. 2, 3

94. „Slušajte me, vi koji znate što je pravedno, narode kojem je u srcu zakon moj! Ne bojte se ruganja ljudi smrtnih, ne plašite se pogrdnih riječi njihovih! Ja, ja sam tješitelj vaš. Tko si ti da se bojiš čovjeka smrtnog koji umire i sina čovječjega koji nestaje kao trava zelena?”

Iza. 51:7, 12 Kakva učtivost od strane Svemogućega da tako uzima u obzir naše slabosti kada strijele neprijatelja rane naše srce, i da izlijeva na njega balzam Svoje utjehe. On ne bi htio da jedno od Njegove djece koje je Krist oslobodio ponovno dođe u ropstvo „drhtanja pred čovjekom, i tako si postavi zamku.” On bi htio da svaki čovjek u Kristu shvati svoju slobodu od grijeha i praznovjerja i svoju važnu odgovornost Bogu za sve svoje misli, riječi i postupke. „Jehova nad vojskama – on jedini neka vam bude svet, njega se bojte i pred njim drhtite.” R. 1788, stup. 2, odl. 2

95. „Stavit ću riječi svoje u usta tvoja i zaklonit ću te sjenom ruke svoje, da postavim nebesa i položim temelj zemlji i kažem Sionu: Ti si narod moj.” Iza. 51:16

To je da nadahne vjeru... da nam je Gospodin ponudio, osim svih Njegovih dragocjenih obećanja, toliko mnogo ohrabrenja na jednostavno, djetetu slično pouzdanje u Njega, i da nam je On zapovjedio da se oglušimo na prijekor ljudi... „Da postavi nebesa (uspostavi nova nebesa) i položi temelj zemlji (nova zemlja), i kaže Sionu (narodu koji je iskušan i dokazan s tim nevoljama biti dostojnim nasljednicima novog Kraljevstva, novih nebesa i zemlje), Ti si narod moj.” R. 1788, stup. 2, odl. 1

96. „Nikakvo oružje protiv tebe načinjeno neće biti uspješno.” Iza. 54:17

Mnogi su jezici ustali protiv Gospodinovog Siona kao cjeline i protiv svakog pripadnika pojedinačno – jezici opterećeni „otrovom zmijskim”, jezici zagorčani zavišću, zloćom, mržnjom i razdorom – jezici koji ne oklijevaju klevetati i krivo prikazati, lažući govoriti kojekakva zla. I ta su oružja i jezici u velikoj mjeri uspjeli, poharali su ovce, kao i Pastira; i Bog je to dopustio – On niti je zaustavio oružje niti je utišao jezike; ali nam opet s druge strane jamči naizgled suprotno u našem tekstu. Koje je pravo objašnjenje?... Objašnjenje je da „mi živimo po duhu”... „mi smo u zajedništvu s Kristom novo stvorenje...” (Rim. 8:9; 2. Kor. 5:17). Oružja i jezici mogu nauditi samo starom stvorenju – tijelu, koje smo mi ionako već posvetili u smrt. R. 3050, stup. 2, odl. 8, 9

97. „Tako će biti s mojom riječi koja izlazi iz usta mojih: neće se k meni vratiti prazna nego će izvršiti ono što se meni svidjelo i uspjeti u onome zbog čega sam je poslao.” Izaija 55:11

Oni koji tvrde da Jehova već šest tisuća godina pokušava obratiti svijet, a cijelo to vrijeme ne uspijeva, teško mogu pomiriti takva stajališta s biblijskim uvjerenjem da će se sve Božje nakane ostvariti i da se Njegova Riječ neće vratiti k Njemu bez učinka, nego će uspjeti u onome za što je poslana. Činjenica da svijet još nije obraćen i da znanje o Gospodinu još nije ispunilo zemlju dokaz je da još nije bio poslan u tu misiju. A. 95

98. „GOSPODIN će te neprestano voditi.” Iza. 58:11

Ako se u Očevoj providnosti neke od okolnosti povezanih s našim zemaljskim stvarima okrenu u ovom ili onom pravcu, naša bi srca trebala gledati na Gospodina kako bi se iz toga izvukla pouka, i da bi se time onda moglo proslaviti Boga. Kršćanin nikada ne bi trebao gledati na bilo koje iskustvo kao sretno ili nesretno, nego bi trebao imati na umu da su sve stvari koje su povezane s njim, ako on živi blizu Gospodina, određene i usmjeravane od Gospodina. R. 4628, stup. 2, odl. 3

99. „Prozvat će te novim imenom... Bit ćeš i vijenac slave u ruci GOSPODINOVOJ, kraljevska kruna u ruci Boga svojega.”

Iza. 62:2, 3 Stoga je Crkva u ruci Božjoj – Crkva koja je u ruci Božanske moći. Ta će moć koristiti Crkvu i ona će biti kruna slave i nešto prelijepo, slavno odražavajući u svu vječnost vještinu našeg Boga. Kako će slavnom biti! Kako prelijepom! Sam Gospodin Jehova će postaviti te dragocjene dragulje, jedan odražavajući slavu na drugoga u toj krasnoj kruni i turbanu kraljevskom, s Gospodinom Isusom na glavnom mjestu, jer Otac neće dati Crkvi bilo koju slavu koju ne bi dao samom Gospodinu. Crkva će biti prikazana pred ljudima kao „stvar ljepote i radosti zauvijek” – Božje remek-djelo. R. 4914, stup. 1, odl. 2

100. „U svim nevoljama njihovim on je osjećao bol.” Iza. 63:9

Sveto pismo ukazuje na činjenicu da Gospodinov posvećeni narod pribelongs toliko potpuno Njemu da u svim njihovim nevoljama On osjeća bol. Kada je Savao iz Tarza progonio ranu Crkvu, Gospodin ga je pozvao na putu za Damask i rekao: „Savle, Savle, zašto me progoniš? A on je upitao: Tko si ti, Gospodine? Ovaj je rekao: Ja sam Isus, kojega ti progoniš.” Savao nije izravno progonio proslavljenog Spasitelja, nego je on progonio Isusove sljedbenike – ne nova stvorenja nego tijelo. R. 5173, stup. 1, odl. 7

101. „Prije nego me zazovu, ja ću im se odazvati; još će govoriti a ja ću ih uslišiti.” Iza. 65:24

Koliko mnoge molitve nisu uslišane ili su ometene zato što onaj koji traži se nije najprije očistio od zla u svom vlastitom srcu? „Tražite a ne primajte, jer tražite sa zlom namjerom, da to potrošite na svoje sebične želje”; naime, tražite sebično i bez obzira na volju Božju. Međutim, onima koji su bili pod stegom i koji su posvećeni dolazi obećanje: „Prije nego me zazovu (čita želju srca čak i prije nego ona nađe izraz u riječima) ja ću im se odazvati (počet ću tako oblikovati događaje da odgovor dođe prije ili kasnije); još će govoriti a ja ću ih uslišiti.” Premda je ovo povezano s proročanstvom koje se odnosi na Gospodinov narod u Milenijskom dobu, ipak je to istina za sve Njegove vjerne ovog doba. Hvalimo Gospodina zbog Njegove vjerne ljubavi čak prema najmanjima od Njegove ponizne djece. R. 1866, stup. 2, odl. 2

102. „Kao što čovjeka tješi majka njegova, tako ću ja vas tješiti.” Iza. 66:13

Gospodinov narod, budući je prihvatio Istinu, našao se napadnut sa svih strana s protivljenjima od Zloga i njegovih slugu; i da nemaju utjehe i ohrabrenja iz Svetog Pisma, te radost i mir koje svijet niti može dati niti oduzeti, njihov bi životni udes bio zaista žalostan. Međutim, pod okolnostima koje je Gospodin uredio, njihova je prednost, čak i dok trpe gubitak zemaljskih stvari zbog pravednosti, da se raduju u nevolji i da su u svemu zahvalni. Što je tajna tog radovanja u nevolji? Od kud dolazi tako velika utjeha? Mi odgovaramo – ona dolazi kroz ohrabrenje iz Svetog Pisma, rasvijetljenog Svetim Duhom. R. 3436, stup. 1, odl. 3, 4

103. „Prizovi me, i odazvat ću ti se i kazat ću ti stvari velike i nedokučive koje ti nisu poznate.” Jer. 33:3

Nama je dano da znamo tajne Kraljevstva Božjeg, koje mnogi proroci i mnoge pravedne osobe iz prošlosti nisu imali prednost vidjeti. Hvala Bogu na svjetlu sadašnje Istine! Mi sada možemo vidjeti Božji plan – plan koji pokriva svaki detalj povijesti prošlosti i otkrivenja budućnosti; plan koji je potpun – kojemu niti jedan dio nije nepovezan i niti mu nedostaje; plan koji je u najstrožem skladu s Božanskom pravdom, mudrošću, moći i ljubavi, i sa svakim tekstom Božanske Riječi; i koji se tako pokazuje da nije samo razuman plan, nego plan Božji, u usporedbi s kojim su sve druge teorije i planovi neučinkoviti i očito pogrešni, i nisu u skladu s Božanskim svojstvima i s Božanskom Riječi. Oni koji su došli do razumijevanja Plana vjekova prepoznaju da je on Božanskog, a ne ljudskog porijekla. R. 1867, stup. 1, odl. 5, 6

104. „Jer milosrđa njegova nikako ne nedostaje. Obnavlja se svakog jutra. Vjernost je tvoja velika.”

Tuž. 3:22, 23 Mi smo učili da upoznamo našeg Boga i da vjerujemo Njegovoj vjernoj Riječi. U mnogim vremenima tjeskobe i opasnosti mi smo se uvjerali u Njegova milostiva obećanja i mi znamo da nas On neće iznevjeriti... Odustanemo li od te nade, tog sidra naše duše, bit ćemo prepušteni beskrajnom moru, čiji će nas snažni valovi odnijeti u vječnu smrt. Veliko vrijeme nevolje samo što nije izbilo na cijeli svijet, i bilo tko od Gospodinovog naroda čija vjera i nada nisu čvrsto usidreni na Stijeni Vjekova, i bilo tko tko je strašljiv u pogledu povjerenja u Njegova obećanja, bit će svladan u oluji. Hoće li to biti naše iskustvo?... Neka od Gospodinove prave djece će djelomično živjeti u tom vremenu velike nevolje; ipak nitko tko je vjeran, tko je poslušan, neće tako postradati. Oni će biti čuvani u savršenoj sigurnosti sve do kraja njihovog životnog puta, bit će sakupljeni s one strane zavjese prije nego velika oluja ne izbije u svom njenom bijesu. R. 5497, stup. 2, odl. 2, 3, 4

105. „Dobro je čovjeku da se pouzdaje i smireno iščekuje GOSPODINOVO spasenje.” Tuž. 3:26

Dragocjena obećanja Božje Riječi, koja su jedino za Njegov narod, one koji su u potpunosti Njegovi, daju im svaki razlog za nadu; oni imaju potpunu ovlast biti jakima i razveseliti se. Djeca Božja će imati kušnje i iskustva slična onima svijeta, pored iskustava i kušnji koji su naročiti njima kao Kristovim sljedbenicima. Međutim, ona nam ne dolaze na slučajan način, kao svijetu, nego su pod izravnim Gospodinovim nadgledanjem... Stoga oni uče, kako bivaju vođeni Riječju Gospodnjom, da se trebaju razveseliti dok se naprežu prema naprijed. Postoje mnoge poteškoće koje treba prevladati, i prebroditi ih zahtijeva hrabrost. Međutim, hrabrost koja je rođena iz vjere u Boga i u Njegova „dragocjena i najveličanstvenija obećanja” jača ih dok bi inače bili svladani. To im daje snagu koja je svima drugima nešto strano. R. 5712, stup. 1, odl. 4, 7

106. „Dobar je Gospodin, utvrda je on u dan nevolje; i on poznaje one koji se uzdaju u njega.” Nahum 1:7

Oni (sveci) će prepoznati nevolju kao pripremu, prema Božjem planu, za blagoslov cijeloga svijeta, i bit će ohrabreni i utješeni kroz sve to... Tako utješeni i blagoslovljeni Božanskim jamstvom, prva dužnost svetaca je dopustiti svijetu da vidi da su usred svih prevladavajućih nevolja i nezadovoljstva, čak i dok dijele nevolju i pate u njoj, oni puni nade, vedri i uvijek se raduju s obzirom na slavni ishod prorečen u Božjoj Riječi. A-338

107. „Ti će mi biti blago, veli Gospodin nad vojskama, u onaj dan kad ja sakupim svoje bisere, i bit ću im milostiv kao što je otac milostiv svome sinu koji mu služi.” Mal. 3:17

Prvi od tih bisera bio je naš Gospodin Isus... On (Jehova) tako je uredio stvari da i drugi biseri budu izrezani i ispolirani kako bi bili slični Njegovom Sinu, i da u pravom smislu riječi oni trebaju biti Njegovo blago. Ali tko su oni koji će činiti to blago? Biti u toj klasi „bisera” zahtijeva da se odvojimo od grijeha i uskladimo se s Božanskim zahtjevima... Svi koji podnesu prokušavanje i koji izađu iz njega vjerni bit će priznati kao Njegovi biseri. R. 5119, stup. 1, odl. 2, 3, 4

NOVI ZAVJET**1. „Neće čovjek živjeti samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih.” Mat. 4:4**

Ali kako je moguće za nas da živimo o riječima koje izlaze iz usta Božjih? Što je Isus mislio? On je mislio da sva nada postizanja vječnog života ovisi o Bogu – o Božanskom planu i njegovim obećanjima. Gledajući u ta obećanja mi možemo razlučivo vidjeti da je Božanski plan, koji datira prije postanka svijeta, da će sva Božja stvorenja, stvorena na Njegovu sliku i koja ostaju u vjeri, ljubavi i poslušnosti u skladu s Njim, imati vječni život. To je Božja Riječ na tu temu, naime, da je poslušnost uvjet vječnog života. Nema sumnje da je to ono što je naš Gospodin imao na umu u riječima našeg teksta. R. 4896, stup. 2, odl. 5, 6

2. „Blagoslovljeni su siromašni u duhu: jer njihovo je kraljevstvo nebesko.” Mat. 5:3

Sadašnje su okolnosti posebno korisne, zaista, za one koji će njegovati pouzdanje, ovisnost o Gospodinu. U tom pogledu vidimo da siromašni imaju prednost nad bogatima; i naš se Gospodin obraća onima koji su bili siromašni, poput Ilijana u polju... I upravo onima koji su siromašni duhom, koji shvaćaju svoju vlastitu nemoć, koji čeznu za počinkom i mirom koje samo Isus može dati, koji dolaze k Njemu po taj počinak, dana su sva Učiteljeva milostiva obećanja i pouke mudrosti, utjehe i upute. R. 5991, stup. 2, odl. 3

3. „Blagoslovljeni su oni koji tuguju: jer će oni biti utješeni.” Mat. 5:4

Svi koji iskreno teže za pobjedom nad sobom, i svijetom, i grijehom, mogu biti sigurni da će napraviti dovoljan broj neuspjeha koji će im osigurati značajno iskustvo u tugovanju zbog tih odstupanja, ako su im srca u ispravnom stavu prema Gospodinu. Milostivo je zaista obećanje takvima „jer će biti utješeni.” Naš Gospodin tješi takve s jamstvom da On zapaža njihove suze, isto tako kao i njihove napore u suprotstavljanju grijehu, i da ih On tako priprema kroz sadašnja iskustva i razvoj karaktera za Kraljevstvo. R. 2250, stup. 1, odl. 4

4. „Blagoslovljeni su krotki: jer će oni zemlju baštiniti.” Mat. 5:5

Rječnik Stoljeća definira krotke kao one koji „kontroliraju sebe i nježni su”; ne može ih se lako izazvati ili nadražiti; podnose povrede ili dosadivanja; Webster definira krotkost kao „podložnost Božanskoj volji; strpljivost i blagost iz moralnih i vjerskih motiva.” R. 3734, stup. 2, odl. 2 Nagrada ove milosti... poput drugih, je budućnost;... oni će biti Božji nasljednici, sunasljednici sa Isusom Kristom; i zemlja je dio tog velikog nasljedstva, koje će, po Božanskoj pripremi, na kraju Milenijskog doba, oni darovati svijetu čovječanstva. R. 2586, stup. 1, odl. 5

5. „Sretni su oni koji gladuju i žedaju za pravednošću, jer će se nasititi.” Mat. 5:6

„Oni će se nasititi”... Mi imamo Gospodinovo jamstvo blagoslova za sve koji u stavu uma traže i koriste duhovna osvježenja koja On pruža. R. 3735, stup. 1, odl. 1, 2 Obećanje je „neka ti bude po tvojoj vjeri.” Želja da se sve više približavamo Bogu mora biti u našem srcu; inače nećemo uspjeti ići naprijed i postići našu prednost u Kristu. Takva želja je očitovanje naše gladi i žeđi za pravednosti, koju Gospodin očekuje vidjeti prije nego On učini dobro takvima i nasiti ih. R. 5425, stup. 1, odl. 1

6. „Sretni su oni koji su čista srca, jer će vidjeti Boga.” Mat. 5:8

Čisto srce bi bilo u potpunosti posvećeno srce, cijeli um predan Gospodnjoj volji. R. 5277, stup. 2, odl. 1 Kako je dragocjena misao, to da možemo postići apsolutnu čistoću namjere, ljubavi itd., prema cijelom čovječanstvu isto tako kao i prema Gospodinu, i da će nas Bog stoga prihvatiti u Ljubljeniome, ne računajući nam nenamjerne slabosti i nedostatke koje mi uviđamo i koje drugi uviđaju, možda više nego mi. Kako je blagoslovljena misao da će takvi vidjeti Boga, da takvi imaju jasnije gledište o Božjoj osobnosti i planu sada, da će Ga takvi uskoro vidjeti kada budu bili promijenjeni u uskrsnuću, kada će se probuditi u obličju njihovog dragog Otkupitelja. R. 3735, stup. 2, odl. 4

7. „Sretni su mirotvorci, jer će ih se nazvati sinovima Božjim.” Mat. 5:9

Oni koji razmišljaju o istinitim, ljupkim i prekrasnim stvarima govorit će jedni drugima o istima; otud važnost imati naša srca ispunjena dobrim stvarima, kako bi iz obilja dobrih stvari kojima naša srca obiluju naša usta mogla stalno govoriti... Takvi imaju veoma posebno obećanje, itekako dostojno njihovih napora – „nazvat će ih se sinovima Božjim” – oni imaju Božji duh, karakterne crte Njegovog dragog Sina se mogu vidjeti u njihovim srcima... Štoviše, to je test po kojemu možemo prepoznati za sebe posebno, i u nekoj mjeri i za druge, stupanj našeg rasta kao djece Božje – naše mirotvorne sklonosti, i našu pažljivost da slijedimo takav pravac u životu koji teži k miru. R. 2588, stup. 1, odl. 4, 5

8. „Blagoslovljeni su oni koji su progonjeni zbog pravednosti: jer njihovo je kraljevstvo nebesko.” Mat. 5:10

Naša vjera i pouzdanje u Gospodina i Njegova milostiva obećanja za budući život trebaju biti tako snažni da će više nego nadoknaditi protivljenje svijeta, lažne braće i Sotoninih zaslijepljenih slugu; — toliko da će ta progonstva biti prepoznata i da ćemo se u njima radovati kao posrednicima Božanske providnosti u klesanju, oblikovanju i poliranju nas kao živog kamenja za slavni Hram koji Bog gradi. I gledajući na naše kušnje s tog stajališta, mi zaista možemo posjedovati svoje duše, svoje živote, i uživati u njima čak i usred nevolje, s radosnom izdržljivošću i postojanošću. R-2791

9. „Sretni ste kad vas zbog mene vrijeđaju i progone i lažno vam pripisuju kojekakva zla.” Mat. 5:11

„Sretni ste”, označava da je progonstvo naklonost Božja... ne zbog vrijeđanja, nego zbog toga što te stvari rade lažući, zbog Krista... Sve što sada trpimo sakuplja za nas sve veću i vječnu slavu, ako je nošeno za Njega. S tog bismo gledišta mi zaista trebali željeti progonstvo... shvaćajući da ako nam nedostaje, da nam tada nedostaje jedan od dokaza da smo pravi Gospodinovi učenici; mi se radujemo kada je to u Božjoj providnosti naš udio. R. 5544, stup. 1, odl. 4-6

10. „Radujte se i kličite, jer je velika nagrada vaša na nebesima! Jer tako su progonili i proroke prije vas.” Mat. 5:12

Umjesto da se osjećamo pokunjeno i obeshrabreno s tim iskustvima, i smatramo ih nečim neobičnim, dokazom da je Bog protiv nas, trebali bismo zaključiti sasvim suprotno. Trebali bismo reći sami sebi: „To je ista vrsta iskustva koje je Gospodin imao i koje je imao Njegov narod u prošlosti.”... Daleko od toga da smo obeshrabreni, mi se trebamo radovati – ne da se netko može radovati u progonstvu samom po sebi, jer je progonstvo izvor žalosti; nego se mi radujemo „jer je velika nagrada naša na nebesima.” R. 5545, stup. 1, odl. 5

11. „Promotrite ljljane u polju... A ako Bog tako oblači bilje poljsko, koje danas jest, a sutra se u peč baca, neće li još prije vas, malovjerni?” Mat. 6:30

Pritište li siromaštvo i prouzročuje li tjeskobne misli? Stavimo to pred Gospodina u molitvi; i zatim, marljivo koristeći sredstva koja su nam na raspolaganju, da se pristojno pobrinemo za svoje potrebe... strpljivo i s pouzdanjem čekajmo i bdijmo na pokazatelje providnosti, uvjereni da On... koji odijeva travu poljsku... je u stanju i da želi obući i nahraniti i tebe i tvoje. R. 1865, stup. 2, odl. 6

12. „A Otac vaš nebeski zna da vam je sve to potrebno. Stoga tražite najprije kraljevstvo i Božju pravednost, a sve će vam se ovo dodati.”

Mat. 6:32, 33 Neka bismo tražili Kraljevstvo kao najistaknutiju stvar u našim životima... Ako izgleda da traženje Kraljevstva ometa neke od naših zemaljskih perspektiva, tim bolje. Učitelj je rekao da nas to treba koštati našeg svega. R. 5048, stup. 2, odl. 5 Ako je Kraljevstvo stavljeno na prvo mjesto, sve njihove zemaljske potrebe bit će zadovoljene. R. 5917, stup. 2, odl. 4

13. „A vama je i svaka vlas na glavi izbrojena.” Mat. 10:30

O kako je dražesno shvaćanje takve pune ljubavi, trajne brige. R. 5803, stup. 1, vrh Ti ne trebaju smatrati da je bilo koja od njihovih stvari slučajna, jer budući da su u potpunosti posvećeni Gospodinu i u potpunosti prihvaćeni od Njega, sve su njihove stvari, velike i male, pod Božanskim nadgledanjem – njihovo zdravlje ili bolest, njihova prava ili prednosti, njihove radosti ili žalosti. R. 3415, stup. 2, dno Koje su to stvari koje su toliko male da bi mogle izmaknuti pažnji Onoga koji je i svaku vlas na našoj glavi izbrojio? Stoga, u današnjim kućanskim ili poslovnim brigama, mi možemo imati Njegovo puno ljubavi suosjećanje i uslužnost. R. 1865, stup. 2, odl. 4

14. „Nitko ne poznaje Sina tako dobro kao Otac i nitko ne poznaje Oca tako dobro kao Sin i kao onaj kome ga Sin hoće otkriti.” Mat. 11:27

Prosječan čitatelj isprva shvaća vrlo malo iz ovog retka. Kršćanin koji je napredovao kroz godine, rastući u milosti i spoznaji o Gospodinu, može ga cijeniti mnogo bolje. On shvaća da, dok je jedno imati neku spoznaju o Isusu i o Ocu... sasvim je nešto drugo upoznati Oca i Sina u osobnom smislu, u smislu da se postane dobro upoznat s njima, poznavajući njihove misli kao što netko poznaje misli, srce, bliskog prijatelja. Prednost je primiti takvo poznanstvo. Nije tako kod svih; to zahtijeva traženje i kucanje, i takvo traženje i kucanje podrazumijeva gorljivu želju imati blisko prijateljstvo i zajedništvo. R. 2624, stup. 2, odl. 4

15. „Pazite da ne prezrete jednog od ovih malih, jer kažem vam da anđeli njihovi na nebu uvijek gledaju lice Oca mojega koji je na nebu!” Mat. 18:10

Izgleda da Učiteljeve riječi podrazumijevaju da su najmanje jedan ili više anđela zaduženi za posvećene, same izabrane. On koristi čak drugačiju govornu figuru ilustrirajući stvar, kao da bi nas želio uvjeriti da glasnici neće odlagati brinuti se za naše interese, kao da neće biti spriječeni mnogo važnijim Nebeskim poslovima, nego će odmah imati izravan pristup Božanskoj prisutnosti i pažnji, tako da bi naši interesi mogli imati svu potrebnu pozornost. R. 3441, stup. 1, odl. 2

16. „I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka ovog poretka.” Mat. 28:20

Svi koji Mu ostaju vjerni, svi koji iskreno mogu reći: „Ja pripadam dragome svojem, a dragi moj pripada meni”, nemaju samo obećanje života koji će doći, nego također i obećanje ovog sadašnjeg života. Oni čuju Učiteljev glas koji govori: „I evo ja sam s vama u sve dane do svršetka ovog poretka”, i na svršetku ovog poretka On će im biti posebno blizu, posebno dragocjen, i On će se otkriti Svojim vjernima na poseban način, čak i prije nego su oni promijenjeni tako da mogu gledati Njegovu slavu. Njihova je prednost primijeniti na sebe, i shvatiti s pravom kao njihova, sva „dragocjena i najveličanstvenija obećanja” Božanske Riječi. R. 4784, stup. 1, odl. 3, 4

17. „Dakle, ako vi, iako ste zli, znate davati dobre darove svojoj djeci, koliko će više Otac, koji je na nebu, dati svetog duha onima koji ga mole za to!” Luka 11:13

Nebeskom Ocu je ugodno ako mi imamo želju i ako tražimo sve više i više Svetog Duha – stav koji je sve više u punom skladu s Njegovim duhom: i svima koji tako žele i mole i traže će želje biti ispunjene; Ocu će biti ugodno da tako uredi stvari kod takvih da će se sve prepreke Duhu, bilo u njima ili njihovoj okolini ukloniti, kako bi Njegov ljubazan duh mogao obilovati u njima da bi mogli biti ispunjeni Duhom... Duh svetosti u izobilju mogu primiti jedino oni koji ga iskreno žele i traže molitvom i naporom. E. 223

18. „Ne boj se, malo stado, jer je volja Oca vašega dati vam kraljevstvo.” Luka 12:32

Niti će ikada bilo koje drugo stvorenje, bilo na nebu ili na zemlji, primiti takva obilježja posebne naklonosti kakva jesu i uvijek će biti udio voljene Zaručnice Kristove. Premda će cijela obitelj i na nebu i na zemlji biti blagoslovljena kroz Njega, Njegova Žena, surađujući s Njim u Njegovom djelu, će sama biti Njegov pratitelj, Njegov suradnik, Njegovo blago. R. 5862, stup. 2, odl. 4 Premda samo nekolicina napravi ovaj korak potpunog posvećenja volji Božjoj, još ih manje to praktično živi, čuvajući svoja srca stalno podložnima samo Gospodinovoj volji. R. 1563, stup. 2, vrh

19. „Zaista, kažem vam, on će podviti skute haljine svoje, smjestiti ih za stol te će pristupiti i posluživati ih.” Luka 12:37

Tko god priznaje da smo u vremenu Žetve – da smo u njoj od 1875., također priznaje i ovo, da je Gospodin obećao da će u to vrijeme On smjestiti Svoj narod za stol na bogati objed duhovne hrane i da će On biti njihov sluga i iznijeti im „stvari nove i stare.” Svi koji prepoznaju te stvari moraju priznati da su ove Studije Svetog Pisma bile kao takve poistovjećene s ispunjenjem tog obećanja. R. 4709, stup. 2, odl. 5

20. „Svi će biti poučeni od Boga.” Ivan 6:45

Onaj tko bi htio nastaviti biti poučen od Gospodina mora nastaviti slušati Njegov glas, nastaviti biti slušajućeg i poslušnog stavu srca. Poteškoća kod nekih je da očito njihove volje nisu u potpunosti ugašene, mrtve – da njihovo posvećenje nije potpuno; stoga premda su posvećeni u dovoljnoj mjeri da ne žele biti neposlušni Gospodinovom glasu, oni imaju svoje izvjesne ideje glede toga što bi Njegov glas trebao reći, i oni vole tumačiti Njegovu poruku u skladu s vlastitim željama: oni žele manje ili više vršiti svoje želje, i žele čuti Gospodinov glas kako ih usmjerava u skladu s njihovom vlastitom voljom. To je veoma opasna situacija i općenito je popraćena s umišljenošću i isticanjem i na koncu će voditi daleko od kršćaninovog cilja. Neka svatko od nas bude odlučan da će Gospodinovom milošću iz iskrenog srca neprestano nastojati slušati čistu Riječ Božju, i to sa željom da je posluša koliko to god može. R. 4092, stup. 2, odl. 3

21. „Ako tko želi vršiti njegovu volju, on će znati je li to učenje od Boga ili ja govorim sam od sebe.” Ivan 7:17

Ovo je poruka s usana našeg Učitelja. On nam daje ključ za jasnu spoznaju Njegovih učenja, naime, da istraživač mora biti u potpunosti posvećen Bogu i u potpunosti željeti poznavati Njegovu volju i Njegov plan. Da bismo... vidjeli Istinu s Božanskog stanovišta i Božanskog otkrivenja, mi se moramo približiti Bogu u duhu naših umova, posvećeni u našem srcu. Mi moramo željeti vršiti Njegovu volju... Obećanja našeg teksta se primjenjuju na takve... Zar mi nećemo... biti odlučni u našoj volji da vršimo Božju volju? Ako da, slijedeći upute Riječi Božje... mi ćemo nema sumnje biti blagoslovljeni i u stanju u potpunosti znati, cijeniti i razumjeti, Kristova učenja dubine Božje, koje su toj klasi otkrivene Duhom Božjim. R. 5137, stup. 2, odl. 3, 5, 6

22. „Ako ostanete u mojoj riječi, zaista ste moji učenici, i upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi.”

Ivan 8:31, 32 Ono što se podrazumijeva pod tim da ostanemo u Riječi Gospodnjoj jest da nastavimo u učenju koje je izneseno u nadahnutim zapisima, da proučavamo i razmišljamo o tome, i vjerno usklađujemo svoje karaktere s time. R. 3153, stup. 2, odl. 2 Blagoslovljeno obećanje!... Dragi ljubljani, primivši tu naklonost od Gospodina, nećemo li nastaviti u njoj, ne poklanjajući pažnju zavodljivim učenjima? I nećemo li joj biti vjerni pod svim okolnostima, braneći je protiv svakog napada, i uz nju nositi i njenu sramotu? Dokažimo naše cijenjenje iste našom lojalnošću i vjernošću prema njoj. R. 3154, stup. 2, odl. 1

23. „On svoje ovce zove po imenu i izvodi ih.” Ivan 10:3

Neki ne mogu vidjeti posebno zanimanje koje Gospodin pokazuje za svakoga od onih koji su Njegovi. Svako pravo dijete Božje je u određenom smislu Gospodinovo ušavši u Savez Žrtve. Uvijek bismo to trebali imati na umu... Učitelj naglašava Svoje naročito i osobno zanimanje za svakog od Svojih sljedbenika. On Sebe naziva njihovim Pastirom, i kaže: „On svoje ovce zove po imenu i izvodi ih.” To znači veoma posebno nadgledanje stvari i interesa svakoga od Njegovih pravih učenika. Što god da im se desi, nije stvar slučajnosti ili sreće.

24. „A kad sve svoje izvede, ide pred njima i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov. A za strancem neće ići.”

Ivan 10:4, 5 Došavši u ovaj Tor Božji, mi imamo svaki razlog za pouzdanje u velikog Pastira, i trebali bismo prepoznati Njegovu stalnu brigu nad nama, Njegovo vrhovno zanimanje za našu duhovnu dobrobit. Neka bismo bili dobre ovce! Nemojmo odlutati od Tora, nadesno ili nalijevo, niti biti privučeni dalje od zelenih pašnjaka i čistih voda da idemo pretraživati čičke i otrovan korov neke stranputice, ili piti zamućene, zagađene vode ljudskih nagađanja i obmanjujućih teorija ljudi... Ako smo mi Gospodinove prave ovce, mi ćemo poznavati Njegov glas. Mi nećemo pogriješiti. Prave ovce će... se brzo odazvati Njegovom pozivu; čekat će na Njegovo vodstvo. R. 5491, stup. 1, odl. 2; stup. 2, odl. 1

25. „Moje ovce slušaju moj glas, i ja ih poznajem, i one me slijede.” Ivan 10:27

Mnogi tvrde da su prave ovce Gospodinovog stada, ali u ovom danu Pastirove prisutnosti Njegov glas, Istina, postaje ispit. R-2673 Sada čujemo razne glasove koji dozivaju ovce u raznim smjerovima, kao nikada prije. To je, u Gospodinovoj providnosti, u svrhu odvajanja svih ostalih od Njegovog vlastitog "malog stada". Njegove će ovce čuti Njegov glas i slijediti Ga — ostale ovce, posvećene ljudskim vođama, ljudskim institucijama, ljudskim teorijama, ljudskim naporima, slijedit će svoje vlastite sklonosti, i tako biti odvojene od "malog stada", a to je sada Gospodinova dobra volja. R-2673

26. „Tko ima moje zapovjedi i drži ih, taj me ljubi. A tko ljubi mene, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ga ljubiti i objaviti ću mu se.” Ivan 14:21

Da li bi se dijete Božje, nasljednik slave, baštinik svih najveličanstvenijih i dragocjenih obećanja, i sadašnji drug samog Božanstva koje se spušta na naš nivo, ikada trebalo osjećati neutješnim ili zaboravljenim ili usamljenim? Ili se bojati da će ga Njegova ljubav ikada napustiti ili ga ostaviti da ga bespomoćnog bacaju tamo-amo valovi nesreće na milost i nemilost vladara ovog svijeta koji sada djeluje u srcima djece neposlušnosti? A ne! Veći je Onaj koji je za nas nego svi koji mogu biti protiv nas. Mi nismo sami u svijetu; jer mi imamo blagoslovljeno obećanje: „Nikada te neću ostaviti i nikada te neću napustiti” (Hebr. 13:5). Niti najmanji od naših interesa nije previđen. R. 1906, stup. 2, odl. 2

27. „Ako me tko ljubi, držat će moju riječ, i moj će ga Otac ljubiti, i doći ćemo k njemu i prebivati s njim.” Ivan 14:23

Rasti u milosti znači rasti u naklonosti kod Gospodina kroz osobno poznanstvo i zajedništvo duha s Njim. To kao prvo podrazumijeva spoznavanje i priznanje s naše strane našeg otkupljenja kroz Njegovu dragocjenu krv, i osobnu vjeru u te ovisnost o svim obećanjima koja nam je Otac dao kroz Njega, i zatim osobno općinstvo s Njim u našem svakodnevnom molitvenom životu, te razmatranje Njegove volje i poslušnost njoj. Ako će naš stav uma i srca stalno biti takav, tada mora postojati i stalno sazrijevanje plodova duha, čineći nas sve više i više ugodnima i prihvatljivima našem Gospodinu. Osjećaj Božanskog prihvatanja i naklonosti dan nam je svakodnevno u povećanoj mjeri, u ispunjenju gornjeg dragocjenog obećanja našeg Gospodina. R. 3215, stup. 1, odl. 6

28. „Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne dajem vam ga kao što ga svijet daje. Neka se ne uznemiruje srce vaše i neka se ne straši.” Ivan 14:27

Tako je, s obiljem suosjećanja i nježnosti, naš Gospodin u posljednjoj noći svog zemaljskog života podario svojim voljenim učenicima svoj rastajni blagoslov, svoju ostavštinu mira. Bila je to najbogatija ostavština koju je imao za ostaviti, i bila je neprocjenjive vrijednosti. Bilo je to obećanje onog spokoja duše, onog odmora i mira uma, koji je i On sam posjedovao — mira Božjeg. Bio je to isti onaj mir koji je i sam Otac uvijek uživao, čak i usred svih previranja koja je dopuštenje zla donijelo; ali on nije proizašao iz istog izvora. U Jehovi je taj mir bio usredotočen na Njega samoga, jer je u sebi shvaćao svemoć snage i mudrosti; dok je Kristov mir bio usredotočen, ne u Njemu samome, nego u Bogu, kroz vjeru u Njegovu mudrost, moć i milost. Tako i mi, ako želimo imati "mir Božji", Kristov mir — "moj mir" — on mora, kao i Njegov, biti usredotočen u Bogu putem vjere. R-1834

29. „Svaku mladice na meni koja ne donosi plod on uklanja, a svaku koja donosi plod čisti, kako bi donijela još više ploda.” Ivan 15:2

Sve bi mladice trebale razumjeti metode koje Gospodin koristi za čišćenje, inače bi se mogle obeshrabriti i klonuti, te ne donijeti ispravan plod. Po svemu sudeći, veliki Vinogradar ponekad čisti mladice Krista uzimanjem zemaljskog bogatstva ili imanja, ili ponekada kočeći najdraže programe i planove. Ponekada nas On čisti dopuštajući progonstvo i gubitak imena i ugleda, i ponekada... dopuštajući gubitak zemaljskih prijateljstava prema kojima su se izdanci loze naših srca previše ispružili... Mnogi drugi od Gospodinovog dragog naroda su neke od najvrednijih lekcija naučili na bolesničkoj postelji... Takva čišćenja, umjesto da prouzroče obeshrabrenja, trebala bi, kad su ispravno shvaćena, biti izvorima ohrabrenja. Mi shvaćamo... da, kada imamo ta posebna čišćenja, to je dokaz da nas sam Otac ljubi i da se brine za naše najbolje interese. R. 3545, stup. 1, odl. 3-5

30. „Ako ostanete u zajedništvu sa mnom i moje riječi ostanu u vama, zamolite što god želite i bit će vam.” Ivan 15:7

Ako su vaša srca i snage toliko zaokupljeni Očevim planom, vi možete zatražiti sve želje vašeg srca — „zamolite što god želite.” Dajem ti ovo slobodno obećanje, ne... da će Otac promijeniti Svoje planove da budu jednaki tvojima i da vrši tvoju volju, nego ti možeš biti toliko potpuno sinkroniziran s Ocem i Planom vjekova na kojemu On radi, da ti nikada nećeš biti nezadovoljan, nego ćeš uvijek biti u stanju vidjeti svoje želje ostvarenima, jer će tvoja volja i želja, tvoj užitak i zadovoljstvo, biti da vidiš kako Božja volja i plan napreduju na Božji način i u Njegovo vrijeme. Tako će svaka tvoja molitva i želja biti ostvarene sasvim suprotno od iskustva onih koji traže vršiti svoju vlastitu volju... i mole se za svoje vlastite želje. R. 1999, stup. 1, poslj. odl.

31. „Kao što je Otac ljubio mene, i ja sam ljubio vas. Ostanite u mojoj ljubavi!” Ivan 15:9

Kakva je ovo veličanstvena misao, da naš Učitelj ima prema nama istu vrstu ljubavi koju Otac ima prema Njemu! Kada bi naša vjera mogla uvijek shvaćati ovu misao i čvrsto je se držati, mi tada doista ne bismo trebali željeti ništa niti se ičega bojati – naše bi ljeto trajalo cijelu godinu. Sljedeća misao koja nam je sugerirana jest da ćemo nakon što smo dosegli, postigli taj uzvišeni položaj u Gospodinovoj naklonosti, ako smo Njegovi učenici i uistinu cijenimo ono što je On učinio za nas u tom pogledu, željeti ostati u Njegovoj ljubavi. Kao sljedeće po redu dolaze uvjeti na temelju kojih mi možemo ostati u toj ljubavi, naime, da držimo Njegove zapovijedi. Pokazujući nam da to nije nešto nerazumno, naš je Gospodin objavio da su to bili isti uvjeti na temelju kojih se Otac ophodio s Njime, naime: „kao što sam ja držao Očeve zapovijedi te ostajem u Njegovoj ljubavi.” Ne možemo očekivati prebivati u Gospodinovoj ljubavi i biti bezbrižni s obzirom na Njegove naputke. R. 3546, stup. 2, odl. 4, 5

32. „Niste vi izabrali mene, nego sam ja izabrao vas.” Ivan 15:16

Svijet ne voli te izabrane zato što oni, priznajući svoje vlastite slabosti i boreći se protiv njih, iste nazivaju prikladnim imenima – grijesi, podlosti, prljavštine tijela i duha. Svaki napor kojeg ovi naprave da se očiste je prijekor drugima koji se ne nastoje očistiti, i koji mrze da ih se podsjeća da su stvari u kojima oni nalaze svoj najveći užitak pohlepa, sebičnost, neumjerene sklonosti, sukobi, ponosi, umišljenost. Tko god u potpunosti udovoljava svijetu može biti siguran da nije zadovoljavajući Gospodinu. Tko je god zadovoljavajući Gospodinu ne treba očekivati da će biti zadovoljavajući svijetu; jer prijateljstvo sa svijetom je neprijateljstvo s Bogom, i prema tome, svijet nije podložan Božanskom standardu, a i ne može biti... Njihovo je srce u drugom smjeru. R. 5737, stup. 2, odl. 5

33. „No kada dođe on, duh istine, uputit će vas u svu istinu... i objavit će vam ono što dolazi.” Ivan 16:13

Apostoli su na Pedeseticu primili prosvjetljenje uma koje im je omogućilo da razumiju... dubine Božje... Isus je imao... tu misao na umu kad je objavio da su postojale izvjesne stvari koje Njegovi učenici nisu mogli razumjeti u to vrijeme, ali da će znati poslije, zato što će im On poslati Sveti Duh, koji će ih podsjetiti na sve ono što im je On govorio; i pokazat će im stvari koje imaju doći. To nije bilo istina samo za apostole, nego je bilo istina s obzirom na sve pripadnike Tijela Kristovog kroz cijelo ovo doba... Tima je u Bibliji bilo obećano: „On će vam objaviti ono što dolazi.” Oni će biti vođeni u svu Istinu kad će za to biti vrijeme. Za te je Riječ Božja Riznica, iz koje će biti proizvedene „stvari stare i nove” pod vodstvom Duha, kada postanu „hranom u pravo vrijeme” za „kućanstvo vjere.” R. 5088, stup. 1, odl. 6-8

34. „Tako ste i vi sad žalosni, ali opet ću vas vidjeti i srce će se vaše radovati i nitko vam neće oduzeti tu radost.” Ivan 16:22

Koje su naše radosti koje nam nitko neće oduzeti? I koje progonstvo i nevolje i problemi mogu jedino produbiti i proširiti i učiniti još slađima? Koja je to radost? Ta je radost predokus blagoslova koji će doći, zalog naše baštine. Ona je nadahnuta našim pouzdanjem u Onoga kojemu smo povjerovali: pouzdanjem da je On u stanju i da želi dovršiti djelo koje je On započeo i za koje mi želimo da bude usavršeno na Njegov najbolji način: pouzdanjem da, toliko dugo dok se mi čvrsto držimo Njegovih milostivih obećanja mišićima naše vjere, On neće dopustiti da budemo odvojeni od Njega... Naše je pouzdanje da nas „nitko ne može ugrabiti iz Očeve ruke”, i da nas „sam Otac ljubi”, i da se neće okrenuti od nas toliko dugo dok mi želimo poslušno prebivati u Njegovoj ljubavi. R. 2232, stup. 1, odl. 1

35. „Tražite i primit ćete, da vaša radost bude potpuna.” Ivan 16:24

Tek kada primimo Gospodina u naš svakodnevni život kao našeg živog, osobnog pratioca i povjerljivog prijatelja, savjetnika, tješitelja i vodiča, kao i našeg Otkupitelja i Gospodina, tek tada možemo u potpunosti od Njega naučiti one dragocjene lekcije koje Njegovim učenicima daju radost koju svijet niti može dati niti oduzeti. Neka nam ovo blisko zajedništvo s Kristom sve više i više usađuje Njegov vlastiti duh, kako bi svijet mogao na nama prepoznati, kao što je to učinio s drugima (Djela 4:13), da smo bili s Isusom. R-1789

36. „Jer ako smo zajedno srasli u sličnosti smrti njegove, bit ćemo i u sličnosti uskrsnuća njegova.” (Rim. 6:5)

Prisjeti se sada sličnosti Njegovog uskrsnuća. Bilo je to vrlo visoko uzvišenje, daleko iznad ljudske prirode, „iznad svakoga poglavarstva i vlasti, i moći i gospodstva, i svakog imena koje je imenovano.” Bilo je to uzvišenje čak do Božanske prirode, koje, kaže Petar, i mi također, koji slijedimo primjer kojeg nam je On ostavio, možemo postati sudionici (2. Pet. 1:4). Slijediti Gospodinove stope poniženja i žrtve, čak i u smrt, nije lagan pothvat. To znači odustajanje od naše volje radi ostvarenja Božanske volje. R. 1262, stup. 2, odl. 4

37. „Ali ako smo umrli s Kristom, vjerujemo da ćemo s njime i živjeti.” (Rim. 6:8)

Zahtjevi ili uvjeti pridruženi pozivu da se dijeli s Kristom dolazeća slava i čast jasno su navedeni: Takav mora imati udjela u Njegovoj smrti, biti uronjen ili pokopan u Njegovu smrt... Biti sudionici u Njegovoj smrti znači da kao što je naš Otkupitelj potrošio svoj život, ne na samozadovoljstvo (čak i ono zakonito), nego na interese Istine i pravednosti, u suprotstavljanju grijehu te vršenju djela i izvršavanju Očevog plana, tako i mi moramo koristiti naše vrijeme, talente, snagu, prava i prednosti. Otkupljene od Njega i dane nama, mi ih ne samo posvećujemo Očevoj službi nego ih moramo koristiti vjerno čak do smrti kao što nam je On ostavio primjer hodajući Njegovim stopama što je tješnije moguće. Ako tako budemo bili mrtvi s Njim, mi ćemo u određeno vrijeme živjeti s Njim. R. 1542, stup. 2, odl. 3

38. „Sam Duh svjedoči zajedno s našim duhom da smo djeca Božja.” (Rim. 8:16)

Biti ubrojen među djecu Božju je velika prednost; ali to znači mnogo više nego što mnogi, čini se, razumiju – mnogo više s njihove i sa Božje strane... S Božje strane to znači ispunjenje svih Njegovih milostivih obećanja takvima kroz Krista... To znači da u sadašnjem životu mi imamo Njegovu očinsku ljubav, brigu, stegu, savjet, pouku, zaštitu i ohrabrenje do kraja; i da ćemo na kraju biti primljeni u Njegovu slavu prisutnost, i u vječni počinak, radost i mir. O kakvog li blaženstva biti Božjim narodom! Čak je u sadašnjem životu nagrada Njegove naklonosti preko svake cijene. R. 1787, stup. 2, poslj. odl.; R. 1788, stup. 1, odl. 1

39. „A ako djeca, onda i baštinici: baštinici Božji, a subaštinici Kristovi; ako zbilja zajedno s njim trpimo, da se zajedno i proslavimo.” (Rim. 8:17)

Pred kršćanina je stavljena najplemenitija moguća ambicija. Bog poziva iz svijeta narod za Svoje ime. Pred njih On stavlja najuzvišeniju ambiciju. Oni su pozvani da postanu subaštinici s Isusom Kristom, našim Gospodinom. To je ambicija koja ih nadahnjuje da razviju sva najuzvišenija svojstva uma i karaktera, da bi se pripremili za društvo, prijateljstvo i zajedništvo s Nebeskim Ocem i Gospodinom. Neka bismo uvijek imali tu visoku ambiciju pred sobom, kao poticaj na najiskrenije nastojanje da slušamo Riječ Gospodinu... Žena će se Janjetova pripremiti (Otkr. 19:7). Stoga bi se oni trebali nastojati pripremiti i pomoći drugima iz drage Božje obitelji. R. 5185, stup. 1, odl. 3, 5

40. „Jer smatram da patnje sadašnjeg vremena nisu vrijedne usporedbe sa slavom koja će se otkriti u nama.” (Rim. 8:18)

Svijet se često čudio smirenosti Gospodinovih poniznih malenih pod okolnostima koje bi natjerale i najhrabrije srce da ustukne. Ali da bismo slijedili onaj pravac u životu koji će proslaviti našeg Boga i uzveličati Njegovu milost, da bismo bili u stanju mudro i hrabro se suočiti s kušnjama i poteškoćama kako one dolaze nama kao kršćanima, predstavnicima Nebeskog Kralja, i da bismo se s njima suočili u duhu radosti, smatrajući naše nevolje velikom radošću, neophodno je da naša srca budu usklađena s Gospodinom, da nemamo druge volje osim Njegove, i da se prevlada strah od čovjeka koji postavlja zamku. Mi to ne možemo postići vlastitom snagom, već isključivo snagom Božjom. R-5540

41. „I znamo da sve stvari zajedno rade za dobro onima koji ljube Boga, onima koji su pozvani u skladu s Njegovim naumom.” (Rim. 8:28)

Imamo Gospodinovo jamstvo da će "sve stvari raditi zajedno za dobro onima koji ljube Boga", onima koji stavljaju svoje pouzdanje u Njega. Što god nam ne bi bio blagoslov, neće biti niti dopušteno. R-5546 Dobro poučena duša naučila je da dobro na koje se ovdje ukazuje nije uvijek, niti vrlo često, zemaljsko dobro — privremena korist: oni koji ljube Boga... znaju da "sve stvari" uključuju uglavnom kušnje i razočaranja, nedoumice, poteškoće i iskušenja uskog puta, kojim su se posvetili hoditi; i da će to "dobro" koje će se ostvariti biti u isklesanim i poliranim karakterima, sličnostima Kristovom karakteru, koji će kroz vjernost do samog kraja biti usavršeni u Božanskoj časti i slavi. R-2241

42. „Ako je Bog za nas, tko može protiv nas.” (Rim. 8:31)

Sve i jedan od tih (svetaca) može reći sam sebi, i shvatiti do samog dna svog srca kao primjenjivo na sebe, te predivne riječi – Bog je za nas! On može pokušati shvatiti značaj tih riječi, ali sigurno neće uspjeti izvući iz njih svo njihovo predивно značenje. Ljudskom umu nije moguće shvatiti bogatstva Božanske milosti i ljubavi i moći. Mi ih ne možemo shvatiti, možemo ih samo prihvatiti. Ako je Bog za nas, sa svom Svojom bezgraničnom mudrošću i moći, to također podrazumijeva da je Krist za nas, jer On je jedno s Ocem; to također podrazumijeva da su svi anđeli, serafi i kerubini, i sve nebeske vojske znane i neznane za nas – svi su svrstani na našoj strani, da nam čine dobro, da nas ojačaju, dođu nam u pomoć kad zatreba, podrže u vrijeme iskušenja, da nas osnaže da vršimo Očevu volju... Činjenica da je „Bog za nas”, i da On čini da sve zajedno radi za naše dobro... središnja je misao, osnova, snaga ove poruke za nas. R. 4214, stup. 1, odl. 9; stup. 2, odl. 1

43. „Vjeran je Bog koji neće dopustiti da budete iskušani preko onoga što možete, nego će s iskušenjem dati i put za izlaz da biste ga mogli podnijeti.” (1. Kor. 10:13)

Riječi našeg Gospodina što se tiče iskušenja i kušnji Crkve jamče nam da ta klasa nema razloga za strah, da će oni biti čuvani, da neće biti moguće da ih se iskuša, jer sa svakim iskušenjem Gospodin će pružiti put za izlaz... Ono što mi želimo jest da svako posvećeno dijete Božje može vidjeti taj put za izlaz kojeg je Bog pružio i da ga mogu koristiti, i tako biti u skladu sa Gospodinovom pripremom i među zaštićenima, samim izabranima – „pozvanima, izabranima i vjernima”... Mi vjerujemo da će se mnogi od naših čitatelja složiti s nama da je posebna Gospodinova priprema koja nas čuva od moći Zloga Sadašnja Istina; kojom nas On bogato opskrbljuje kroz publikacije Stražarske kule. R. 4253, stup. 1, odl. 2, 3

44. „U nevolji smo u svemu, ali nismo u škripcu; zbunjeni, ali ne očajni; progonjeni, ali ne ostavljeni; obarani, ali ne uništeni. Uvijek u tijelu pronosimo umiranje Gospodina Isusa da bi se i život Isusov očitovao u našem tijelu.” (2. Kor. 4:8-10)

I stoga životnim nevoljama nije dopušteno da nas uznemiruju kao što uznemiruju druge ljude. Mi imamo nešto što drugi nemaju – Gospodinovo jamstvo da će sve u našim životima, budemo li vjerni, biti nositeljem blagoslova. To nam pomaže da se radujemo u nevolji, ako zaista vjerujemo ovom obećanju iz Riječi našeg Oca... Oni koji su uključeni u djelo Gospodinovo imaju nekih poteškoća. Međutim, tjeskoba ili nesigurnost Gospodinovog naroda nikada ne bi trebala otići u krajnost očaja. Oni koji su od svijeta, ostajući bez posla ili bivajući u različitim poteškoćama, postaju vrlo očajni. Često slušamo o samoubojstvima. Stvari izgledaju vrlo mračnima onim ljudima kojima je ovaj život sve. I Gospodinovom narodu stvari mogu izgledati vrlo mračno; međutim, oni nisu u očaju, što god došlo; jer Gospodin je rekao da nas On neće ostaviti niti napustiti. To bi nam milostivo obećanje trebalo dati nadu koja je sigurna i postojana. Trebamo se držati našeg sidra nade. R. 5670, stup. 2, odl. 6; R. 5671, stup. 1, odl. 2, 3

45. „Jer naša neznatna nevolja, koja traje kratko, donosi nam još više obilovanja i vječni značaj slave.” (2. Kor. 4:17)

Iako izobilovanje i vječni značaj slave trebaju biti nasljedstvo svih iz izabranog Kristovog tijela koji sada sakupljaju blago na Nebu, apostol jasno nagovještava ovdje da to blago može biti nadopunjeno posebnom revnošću i vjernošću pod naročitim kušnjama sadašnjeg vremena. R. 1821, stup. 1, odl. 3 Kada imamo na umu da što smo Mu bliže u sadašnjim kušnjama i iskustvima i patnjama... bliže ćemo Mu biti u budućnosti, to nam objašnjava značenje apostolovih riječi kada govori o svojim teškim kušnjama – (u gornjim riječima). R. 3362, stup. 2, odl. 5

46. „Jer znamo da ako se naša zemaljska kuća, ovaj šator, raspadne, imamo zgradu od Boga, kuću koja nije rukom sagrađena, vječnu u nebesima.” (2. Kor. 5:1)

Naš položaj... je veoma različit od položaja svijeta, koji nema osobitu nadu. Svijet nema čvrsto sidro, nema dragocjenih obećanja da ih se čvrsto drži. Mi znamo da ako dođe i gore od gorega, ako čak budemo umrli od gladi, naša nada leži s onu stranu zavjese. Prema tome, Božji sveci danas gledaju na smrt kao na prolaz kroz koji će ući u puninu života, u realizaciju svih naših nada i radosti. R. 5671, stup. 1, odl. 3

47. „I bit ću vam Otac, a vi ćete mi biti sinovi i kćeri, govori Gospodin, Svesilni.” (2. Kor. 6:18)

Kakvo obećanje! Kakva sugestija! – da mi, po prirodi okaljani i nesavršeni, možemo imati ne samo pažnju našeg suverenog Stvoritelja, nego biti pozvani da postanemo Njegovom djecom i da nam je dano jamstvo Njegove roditeljske naklonosti prema nama; da „kao što se otac smiluje djeci, tako se GOSPODIN smiluje onima koji ga se boje.” Kako je to predivno! I tada, kao što apostol na drugom mjestu objavljuje, to nije kraj stvari, nego samo početak, jer on kaže: „a ako djeca, onda i baštinici: baštinici Božji, a subaštinici Kristovi; ako zbilja zajedno s njim trpimo, da se zajedno i proslavimo.” R. 5739, stup. 2, odl. 2

48. „A Bog je moćan učiniti da vam svaka milost obiluje, da uvijek imate u svemu dovoljno svega te možete obilovati za svako dobro djelo.” (2. Kor. 9:8)

Da bismo bili cijenjeni od Gospodina, dar mora biti izraz zahvalnosti, potaknut shvaćanjem našeg duga vječne zahvalnosti Njemu od kojega je svaki dobri i svaki savršeni dar. I takvima, apostol jamči, „Bog je moćan učiniti da u svemu obilujete.” Tko daje bilo što u božanskoj službi – vrijeme, talente, snagu, novac ili utjecaj – utvrdit će kako srazmjerno tome obiluje u različitim milostima; jer takvi su ispravnog stavu srca da rastu u milosti. Apostol, čini se, podrazumijeva da će takvi imati „dovoljno svega”, isto tako kao i da „obiluju za svako dobro djelo.” Dostatnost možda neće značiti luksuz i svaku udobnost; nego „dovoljno svega” je dobiveno uvijek tamo gdje je „pobožnost sa zadovoljstvom.” R. 5927, stup. 2, odl. 2, 3

49. „Dovoljna ti je moja milost, jer se moja snaga usavršuje u slabosti.” (2. Kor. 12:9)

Koliko bi često ovaj dobri Gospodnji savjet, ako bismo ga se sjetili, donio blagoslov i olakšanje od protivnikovih napada koji bi rado da mi vjerujemo da su naše neizbježne slabosti i nesavršenosti dokazi da mi nismo Gospodinovi. Imajući taj savjet pred sobom, kakvu ćemo snagu imati u borbi s napadima svijeta, tijela i đavla. Kako li će nas voditi u trenutku iskušenja da podignemo naša srca u molitvi Gospodinu za „milost za pravodobnu pomoć.” Gospodin želi da naučimo lekciju o našoj vlastitoj slabosti i nesavršenosti, i da se naučimo ići k Njemu za snagu i pojačanje – ne prije nego to trebamo, nego „u vrijeme potrebe”, u svako vrijeme nevolje. R. 2241, stup. 2, odl. 2

50. „A ako ste Kristovi, onda ste Abrahamovo sjeme i baštinici po obećanju.” (Gal. 3:29)

Biti „Kristov” stoga očigledno znači mnogo više od vjere, ugleda i dobrog ovlaštenja. To znači pripadati Kristu; biti Njegov – tijelom, dušom i duhom biti Njegov danas i zauvijek; Njegov sluga, vršiti Njegovu volju na Njegov način i u Njegovo vrijeme; kada je to pogodno i ugodno, i kad nije pogodno, kad je bolno i teško. To nadalje znači, da mi ne možemo pripadati nikome drugome u tom potpunom smislu, jer nijedan čovjek ne može služiti dvojici gospodara. Ovdje nastaje poteškoća za one koji pripadaju tajnim ili drugim društvima. Sasvim je izvjesno da će se zakoni, zavjeti i običaji tih društava sukobljavati sa ili narušavati puno posvećenje Kristu. R. 1697, stup. 1, odl. 1

51. „Jer njegovo smo djelo, stvoreno u Kristu Isusu za dobra djela.” (Efež. 2:10)

Sakupljanje tih živih kamenova s one strane zavjese bit će kroz snagu uskrsnuća, prekrasno ilustrirano u podizanju Salomonovog Hrama, o kojemu čitamo da je njegovo kamenje bilo pripremljeno u kamenolomu i onda konačno sakupljeno za izgradnju Hrama, i da su bili tako savršeno oblikovani i označeni za njihova različita mjesta da su došli zajedno bez zvuka čekića – bez klesanja ili... drugog rada na njima u vrijeme izgradnje. Stoga sv. Pavao kaže da je Crkva Božje djelo. Njegovo će djelo biti tako savršeno ostvareno da neće biti nikakve potrebe za ispravkom ili izmjenom s one strane zavjese. To je gledište posebno zanimljivo i korisno Gospodinovom narodu. Oni od njih koji mogu shvatiti da su bili pozvani od Boga za taj nebeski poziv, u članstvo hrama, mogu prema tome u potpunosti cijeliti potrebu za kušnjama i životnim poteškoćama koje ih oblikuju, usklađuju ih, za nebesku slavu, čast i besmrtnost. R. 5713, stup. 2, odl. 6, 7

52. „Uvjeren u to da će onaj koji je započeo dobro djelo u vama, dovršiti ga do dana Isusa Krista.” (Filip. 1:6)

Nemojmo zaboraviti da je djelo Gospodinovo, u smislu da Njegova snaga koja nam je data dozvoljava ostvariti ga, i da Onaj koji je počeo dobro djelo u nama je u stanju dovršiti ga; i On će to učiniti, ako Mu mi dopustimo; naime, ako slijedimo Njegovo vodstvo, vršimo Njegovu volju. R. 2124, stup. 1, odl. 1 Međutim kako relativno malo kršćana ima to puno jamstvo vjere... Nekolicina koja se skroz slaže s apostolom... (ovdje) imaju u sebi veliku radost, veliki blagoslov, veliki spokoj srca što drugi ne posjeduju. R. 2642, stup. 1, odl. 4

53. „Jer Bog je taj koji po svojoj dobrohotnosti izvodi u vama i htjeti i djelovati.” (Filip. 2:13)

On radi u nama, htjeti i činiti, kroz ta vrlo velika i dragocjena obećanja te slavne izgleda i nagrade koje su im pridodane; ali količina onoga što će On učiniti u nama i rezultati koji će proizići kroz ta obećanja ovise o nama... Mi možemo zanemariti riječ Njegovog obećanja, zanemariti različita sredstva milosti koja On pruža za naše jačanje, učvršćivanje i izgrađivanje u spoznaji i milosti Istine. I tako zanemarujući Njegove pripreme, mi srazmjerno tome nećemo uspjeti ostati u Njegovoj ljubavi i uspjeti steći obećane milosti. Apostol to nagovještava govoreći: „sami sebe čuvajte u Božjoj ljubavi” (Juda 21). R. 3021, stup. 2, odl. 2

54. „Ono što ste naučili, i primili, i čuli i vidjeli na meni, činite, i Bog mira bit će s vama.” (Filip. 4:9)

Koliko ih mnogo (nekolicina) može reći ono što apostol kaže u ovom retku?... To bi trebalo biti standardom svakom kršćaninu, zato što su svi kršćani Gospodinovi predstavnici, Njegovi poslanici; stoga, onoliko koliko do njih stoji, njihovo bi vladanje i riječi trebali biti takvi kao da su žive poslanice, čitane od braće i od svijeta na korist. Nikakvo čudo da apostol dodaje, da čineći to, „Bog mira bit će s vama.” Jednako sigurno kao što je On bio s apostolom, On će biti sa svima drugima koji slično hode Isusovim stopama. R. 3129, stup. 2, odl. 1

55. „Sve mogu po Kristu, koji me jača.” (Filip. 4:13)

Ono što je najpoželjnije nije samopouzdanje, niti oslanjanje na vlastite snage, nego umjesto toga pouzdanje u Boga i oslanjanje na Njegovu „milost za pravodobnu pomoć.” To održava poželjnu poniznost i krotkost, ali ipak daje hrabrost i snagu koje apostolove riječi sugeriraju, „sve mogu po Kristu, koji me jača.” Kao što apostol Pavao opet izjavljuje, „naša je sposobnost od Boga.” Tako nadahnuti vjerom u Boga i u Njegova obećanja oni „poučeni od Boga” postaju nevjerojatno „jaki u Gospodinu i u snazi Njegove moći” (Efež. 6:10). Pravednik je snažan poput lava, govoreći: „Neću se bojati što bi mi mogao učiniti čovjek.” Ja se neću obazirati na to što bi čovjek mogao reći o meni ili mi napraviti. Sve dok imam Svemogućeg Stvoritelja za mog Oca i Otkupitelja za mog starijeg Brata ja ću biti zadovoljan, oslanjajući se na Njihova „nadasve velika i dragocjena obećanja.” R. 5113, stup. 2, odl. 5, 6

56. „A moj će Bog ispuniti svaku vašu potrebu prema svom bogatstvu u slavi kroz Krista Isusa.” Filip. 4:19

Kakvo je to slavno obećanje koje Pavao bilježi u svojoj poslanici... Filipljanima... To je Božansko obećanje, dano da bi se održalo. Mogu to spremati tamo gdje spremam svoje američke obveznice, s ugodnom sigurnošću da nema pronevjere. Ovaj je odlomak jedan od "Državnih Vrijednosnih Papira" neba. Moj Bog je taj koji je izdao ovo obećanje; moj vlastiti osobni Otac. On se ne obvezuje dati mi sve za čime bih mogao žudjeti; pa čak ni sve za što bih mogao moliti. Mnoge su od mojih potreba čisto umjetne i rođene iz sebičnosti. Mogu žudjeti za bogatstvom, a On može vidjeti da bi moja duša bila bogatija kada bih bio siromašan. Mogu tražiti neko unapređenje, a On može znati da moj put ka svetosti vodi kroz dolinu poniženja i razočaranja. Tako On samo pristaje dati mi ono što trebam, a to je vrlo različita stvar od onoga za čime mogu žudjeti. (Napisao T. L. Cuyler) R-572

57. „I vi ste potpuni u njemu.” (Kol. 2:10)

Nula (ništica) sama po sebi nema nikakvu vrijednost, njezina je snaga zaista jedino kada je pridružena; i tako je i s nama kada slijedimo Krista – Njegova zasluga daje nam povezanost i suradnju s Njim; daje nam težinu i utjecaj i snagu za Boga i Njegovu stvar. „I vi ste potpuni u Njemu”, „prihvaćeni u Ljubljeniome.” R. 3149, vrh

58. „Kada se pojavi Krist, život naš, tada ćete se i vi pojaviti s njim u slavi.” (Kol. 3:4)

Bog posebno uživa u onima kojima je užitak vršiti Njegovu volju, i koje ne treba tjerati da razlikuju ispravno od pogrešnog. Te On naziva „pobjednicima.” Ti imaju sličnost Gospodinu... i smatra ih se dostojnima da budu s Njim tamo gdje je On i da dijele Njegovu čast, slavu, Kraljevstvo i moć. „Malo stado”, „pobjednika”, neće osvojiti nagradu samo zato što trpe više od Velikog mnoštva svetaca iz nevolje, nego jednostavno zbog toga što trpe rado, dobrovoljno, samopožrtvovno. R. 1669, stup. 1, odl. 7, 8

59. „Vjeran je onaj koji vas poziva, on će to i učiniti.” (1. Sol. 5:24)

Ugodno je našem Ocu dati Svetog Duha onima koji Ga traže, i učiniti da sve stvari zajedno rade za njihovo dobro, te ih dovesti pod vodstvo velikog Glavnog Pastira i na koncu u Kraljevstvo. Drugim riječima, „Vjeran je onaj koji vas poziva, On će to i učiniti” – On će izvršiti sve što je obećao, daleko izobilnije nego bismo Ga mi mogli tražiti ili smo očekivali od Njega. Sada sve ovisi o nama: ako je naše posvećenje bilo utemeljeno na vjeri u otkupiteljsko djelo našeg Gospodina, ako je to puno i potpuno posvećenje, i ako ga mi živimo iz dana u dan, rezultati će biti daleko veći nego smo mi to ikada očekivali. R. 3659, stup. 2, posljed. odl.

60. „Ali vjeran je Gospodin, koji će vas učvrstiti i sačuvati vas od zla.” (2. Sol. 3:3)

Prorok Danijel kaže da će se posebno u ovom vremenu svršetka, „mnogi očistiti, ubijeliti i prokušati”; i Malahija uspoređuje kušnje tog vremena s „ognjem ljevačevim” i „lužinom suknarovom”, koji su osmišljeni da oplemene i pročiste Gospodinov narod. Apostol Pavao nas potiče da se borimo u dobroj borbi vjere i da strpljivo podnosimo nevolje do kraja. Ponuđene su mnoge riječi ohrabrenja i blagoslovljene utjehe od Psalmiste i drugih (i ove gore) od vihora bacanom i patničkom narodu Božjem (Vidi Ps. 77:1-14; 116:1-14; 34:19; 31:24; 2. Sol. 3:3). R. 1823, stup. 2, odl. 1

61. „Jer nije nam Bog dao duha strašljivosti, nego snage, ljubavi i razboritosti.” (2. Tim. 1:7)

Duh strašljivosti u kršćaninu je duh sumnje, i označava nedostatak vjere, nedostatak Svetog Duha. Duh strašljivosti je plodan izvor zla u duhovnim stvarima, u svakom obilježju kršćanskog rasta, pojedinačno i kao Crkva; i također je blisko poistovjećen s fizičkim slabostima i poteškoćama. Božje dijete koje je ispunjeno Svetim Duhom je div u usporedbi sa svojim vlastitim ja; zato što su njegovi strahovi potisnuti, njegovo srce učvršćeno, njegova vjera ukorijenjena i utemeljena, i njegova je duša sigurno i postojano usidrena s onu stranu zavjese. On je tako zadržan od toga da bude odnesen na stijene katastrofe, kada olujni vjetrovi nevolje prevladaju. Sveti Duh je na taj način snaga onima koji ga posjeduju, što je često prouzročivalo začuđenost njihovim neprijateljima. E. 249

62. „Vjerodostojna je ova riječ: Jer ako smo zajedno s njime umrli, zajedno s njime ćemo i živjeti; ako trpimo, s njime ćemo vladati; ako ga se odrekamo, i on će se nas odreći.” (2. Tim. 2:11, 12)

Drugi tumače kušnje života kao dokaze Božanske nemilosti, i ne uspijevaju shvatiti da su one osmišljene od Gospodina da oblikuju i ispoliraju naše karaktere i da tako rade za nas mnogo obilnije i vječno breme slave. Zbog njihovog nerazumijevanja, imaju malo koristi od mnogih životnih iskustava kroz koja su pozvani prolaziti – oni osjećaju štap, ali ne razabiru ljubaznu svrhu iza njega, propuštaju naučiti namijenjenu lekciju... Nije dovoljno što smo okusili s potoka iskustava, što smo naučili nešto o poslušnosti... izdržali neke kušnje, da smo se u nekim prilikama naučili poslušnosti kroz stvari koje smo pretrpjeli; mi moramo nastaviti piti sve dok s radošću ne kažemo: „Oče, Tvoja volja, a ne naša neka bude!” R. 2936, stup. 1, odl. 4, 2

63. „Poznaje Gospodin one koji su njegovi.” (2. Tim. 2:19)

On traži one koji su ponizni, koji su radi imati Njegovu Istinu pod svaku cijenu, čija su srca dugo čeznula, gladovala i žedala za Istinom, koji poznaju Pastirov glas i koji nalaze u Njegovoj poruci ono što „zadovoljava njihove čežnje kako to ništa drugo ne bi moglo.” Ti radosno prihvaćaju duhovnu borbu opremu i, postajući vjernim učenicima, učinit će je vlastitom – obući će je. Oni će biti sačuvani dok će drugi pasti pored njih. R. 4439, stup. 1, odl. 1

64. „Jest, i svi oni koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu, bit će progonjeni.” (2. Tim. 3:12)

To je obećanje, jamstvo Svetog Pisma. Mi ne bismo trebali tražiti progonstvo, međutim trebali bismo željeti taj dokaz naše vjernosti, i trebali bismo željeti da budemo jedni od „blagoslovljenih”, o kojima Učitelj govori u Mat. 5:11: „Blagoslovljeni ste vi kada vas ljudi zbog mene grde i progone.” R. 5544, stup. 1, odl. 7

65. „Nisu li svi oni službujući duhovi, poslani da služe onima koji će baštiniti spasenje.” (Hebr. 1:14)

Važno je da svaki kršćanin ima otvorenima svoje oči razumijevanja, kako bi mogao vidjeti vjerom ono što je bilo pokazano Iliji i njegovom sluzi doslovno. Tijekom ovog Evanđeoskog doba Gospodin ne otvara naše doslovne oči da vide veličanstvene pripreme koje je On učinio za nas, i Njegovu moć za našu zaštitu; ali umjesto toga, On nam daje još bolju spoznaju o tome kroz Svoju Riječ milosti i istine, tako da smo u stanju hoditi po vjeri, a ne po gledanju; da vidimo Gospodinove vojske utaborene posvuda oko nas i da prepoznaju njihovu zaštitu, bez da je ijedno čudo bilo učinjeno pred našim doslovnim očima. Nitko od nas nije dovoljno jak proći kroz borbu kršćanskog ratovanja bez baš takvih jamstava kao što su ova koja je Gospodin pružio, i koje vjera gleda, prihvaća, čvrsto ih se drži, počiva na njima i ojačana je njima. R. 2350, stup. 1, odl. 1

66. „Jer sudionici smo Kristovi postali ako prvotno pouzdanje do svršetka čvrsto održimo.” (Hebr. 3:14)

Duh nezadovoljstva gleda dalje od Božanske pripreme nebeske mane, čeznući za drugom hranom vlastite pripreme ili od drugog zemaljskog opskrbljivača. Gospodin daje takvima mogućnost da se goste u punoj mjeri onim što žele... Biblija nas opskrbljuje s Manom Božanske Istine. Istinu se treba sakupiti, izmisliti i ispeći, ali ona je Božja priprema. Ona je cjelovita i hranjiva, upravo ono što mi, kao Božji narod, trebamo za naše jačanje i usavršavanje. No ipak neki žude za zemljanim loncima Egipta – svjetskim teorijama. On zatim dopušta tima da dođu do onoga što im je nadohvat. Oni se pune Višim kriticismom i Evolucijskim teorijama, i kao posljedica propadaju kao Nova Stvorenja, prestaju biti Božjim narodom, prestaju hoditi Gospodarevim stopama. Njih je progutala vrućica, ili groznica, koju zablude za kojima oni čeznu proizvode. R. 5306, stup. 2, dno; R. 5307, stup. 1, odl. 1

67. „Pristupajmo, stoga, smjelo prijestolju milosti da primimo milosrđe i nađemo milost za pravodobnu pomoć.” (Hebr. 4:16)

Međutim, da bismo imali tu pomoć u vrijeme potrebe, moramo je pozvati. Svaki dan i svaki sat uistinu su vrijeme potrebe; otud naša potreba živjeti u atmosferi molitve – moliti se bez prestanka. R. 1802, vrh Oni koji su Gospodinov pravi narod osjećaju se toliko ožalošćenima zbog njihovih neuspjeha da su odmah vođeni k prijestolju milosti da mogu primiti milosrđe i naći milost za buduće vrijeme potrebe; međutim, drugi svoje neuspjehe uzimaju olako i propuštaju profitirati iz njih... Osjećaj posvećenih je dobro izražen u riječima jednog pjesnika, koji kaže: „O, neka se ne pojavi nikakav od zemlje rođen oblak da te sakrije od očiju Tvog sluga!” R. 3407, stup. 1, vrh i odl. 1

68. „Tu nadu imamo kao sidro duše, sigurno i čvrsto, i koje ulazi u unutrašnjost, iza zavjese.” Hebr. 6:19

Duhovno nastrojeno Novo Stvorenje u "Svetinji" s vjerom gleda naprijed kroz razderanu "Zavjesu" u "Svetinju nad svetinjama", hvatajući preglede slave, i besmrtnosti izvan tijela; koja je nada sidro duši, sigurno i čvrsto, ulazeći u ono što je iza zavjese. T-21

69. „Držimo se čvrsto ispovijedanja naše vjere bez kolebanja; jer vjeran je onaj koji je obećao.” Hebr. 10:23

Apostolov je argument da bismo se trebali čvrsto držati vjere koja je započela naš kršćanski život i koja također treba biti dovršitelj našeg kršćanskog života. Gospodin nas je u stanju provesti do kraja i On će to učiniti, ako mi odradimo svoj dio. Ali uvjeti pod kojima nas je Gospodin primio su ti da mi namjeravamo ostati vjerni. Stoga sve ovisi o tome da se mi bez kolebanja čvrsto držimo ove vjere koju smo ispovjedili, bez gajenja ikakvih sumnji i strahova; a temelj naše vjere u naš konačni trijumf je jamstvo da je "vjeran onaj koji je obećao." Znamo da u Bibliji postoje "nadasve velika i dragocjena obećanja" za nas... Ako se, stoga, čvrsto držimo naše vjere, možemo zadobiti sve što nam je Bog obećao. On će biti vjerni; On neće zanemariti svoja obećanja; On će učiniti sve što je rekao. R-5698

70. „Ne odbacujte, stoga, svoje pouzdanje, kojemu pripada velika naknada.” (Hebr. 10:35)

Da li ti se vojske neprijatelja suprotstavljaju, stavljaju prepreke na tvoj put, sprječavaju tvoj utjecaj i nastoje te obeshrabriti gomilajući na tebe uvrede, i da li izgleda da su se okolnosti urotile protiv tebe da ispune tvoje srce uzburom i strahom? Reci svojoj duši: „Ne boj se”, „pouzdam se u Boga” i zapazi Njegove ljubazne providnosti – „Kroz valove i oblake i oluje, On nježno čisti tvoj put” – sve dok blagoslovljeno poznanstvo s Bogom kroz takva iskustva ne razvije u srcu tu savršenu ljubav koja istjeruje strah. Tada ćeš još potpunije ući u blagoslovljeni početak vjere, i poput orla koji se uzdiže iznad olujnih oblaka, živjeti na takvoj nadmorskoj visini kršćanskog iskustva koja će ti omogućiti da se uvijek raduješ u Gospodinu i da za sve daješ zahvale. R. 1906, stupac 1, odl. 3

71. „Jer postojanosti vam treba da biste, izvršivši volju Božju, primili obećanje.” (Hebr. 10:36)

Što je volja Božja? Navedeno u konkretnom obliku: „Ovo je, naime, volja Božja (što se tiče vas), to jest vaše posvećenje” (1. Sol. 4:3)... Mi vršimo volju Božju kada se u potpunosti posvetimo Njemu... Međutim, On nas želi staviti na ispit. Koliko mnogo volimo Boga? Koliko smo iskreni?... Stoga je naša lojalnost ispitana. Što smo spremni izdržati zbog Krista? Koliko smo u potpunosti podložni? Koliko duboko ide naša podložnost? Jesmo li u potpunosti u skladu s voljom Gospodinovom? Da li je naše zanimanje samo površno, ili ide duboko u naša srca? Pitanje nije samo u tome: Hoćemo li mi napraviti posvećenje? – nego nakon što je kršćanin poduzeo sve te preliminarne korake, do koje će mjere on pokazati strpljivu ustrajnost i poslušnost i lojalnost? Bog nas stavlja na te ispite zato što On ima za darovati velike časti onima koji će biti pobjednici. Oni trebaju biti izabrana grupa, i oni će primiti obećanje. R. 5332, stupac 1, odl. 5-7; stupac 2, odl. 3

72. „Jer onoga koga Gospodin ljubi, toga i kažnjava, i šiba svakog sina kojega prihvaća. Ako kažnjavanje podnosite, Bog s vama kao sa sinovima postupa; jer koji je sin kojega otac ne kažnjava? No nijedno se kažnjavanje zasad ne čini da je radost, nego žalost, ali poslije donosi mironosni plod pravednosti onima koji su njime uvježbani.” (Hebr. 12:6, 7, 11)

On objašnjava da takvo kažnjavanje nije potaknuto gnjevom... nego Njegovom ljubavlju, i ako smo mi ispravno uvježbani kažnjavanjima, kušnjama, životnim iskustvima, to će nam „donijeti vječnu slavu, koja ih neusporedivo nadmašuje”; ona će raditi na nama i oblikovati naše karaktere koje će Gospodin onda biti u stanju koristiti u službi za koju nas je On pozvao... Ispravan odaziv svih koji imaju pravi duh posinjenja izražen je jezikom našeg Gospodina i Učitelja: „ali neka po mojoj volji ne bude, nego po Tvoj”, „Milo mi je da vršim Tvoju volju, o Bože moj; Tvoj je zakon u srcu mom.” Takvi koji se tako odazivaju na Gospodinovo kažnjavanje, istupaju sve više i više u Božansku naklonost, i čuju druge riječi utjehe, milosti i pomoći. R. 3059, stupac 2, odl. 2

73. „Jer je on rekao: Nikada te neću napustiti niti te ostaviti.” (Hebr. 13:5)

Naši najuzvišeniji interesi... stvari su stalne brige našeg Oca. Ako se držimo vrlo blizu Gospodina, mi smo zaštićeni od moći palih anđela... Nedostatak vjernosti s naše strane će nas izložiti njihovom utjecaju u bilo kojoj mjeri – barem kad se radi o interesima nas kao Novih stvorenja. Oni ne mogu nautiti našim tijelima na bilo koji način niti izazvati bilo kakvo nasilje prema nama, osim ako to Gospodin ne dopusti za naše najuzvišenije dobro – možda za naše oslobođenje i uzvišenje, kao u slučaju našeg Učitelja... Kada je... Pilat... rekao našem Gospodinu u noći Njegovog uhićenja i suđenja: „Ne znaš li da imam vlast razapeti te i da imam vlast osloboditi te?”, Isus je odgovorio: „Ne bi imao nada mnom nikakvu vlast da ti nije dano odozgor.” Tako je i sa svim sljedbenicima Učitelja. Božja milost bit će dovoljna. Čovjek je nemoćan nautiti čak i vlasu na našoj glavi, osim ako to nije dopušteno od našeg Oca na nebu na Njegovu slavu i za našu najuzvišeniju dobrobit. R. 5540, stupac 1, odl. 2; stupac 2, odl. 3

74. „Tako da s pouzdanjem možemo reći: Gospodin mi je pomoćnik, i neću se bojati što bi mi mogao učiniti čovjek.” (Hebr. 13:6)

Kršćaninov položaj u svijetu je osobit. Nitko drugi si ne može priuštiti biti tako hrabrim i neovisnim kao on. Ipak, pravo Božje dijete nije samodostatno niti neovisno o bilo kakvoj pomoći izvana. On je potaknut u Riječi Gospodnjoj da ne bude hvalisav, nego ponizna uma, shvaćajući svoju nemoć i svoju potrebu za Bogom. Zaista, ako nije ponizna uma, on ne može ugoditi Gospodinu. Međutim, u isto bi vrijeme trebao biti pun hrabrosti i pouzdanja. Nema te sile u svemiru koja je u stanju nositi se s našim Bogom; i On je objavio da je On podrška i štiti Svoje djece. On je snažna utvrda onih koji se pouzdaju u Njega. R. 5539, stupac 1, odl. 6

75. „Ako kome od vas nedostaje mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje velikodušno i bez predbacivanja, i dat će mu se. Ali neka ište s vjerom, bez kolebanja.” (Jak. 1:5, 6)

Stvar koja je prihvatljiva u Božanskim očima je poniznost duha. Takav stav je neophodan za one koji će primiti mudrost koja dolazi odozgo – oni moraju imati ponizno shvaćanje svojih vlastitih slabosti i nedostatka mudrosti, inače oni ne mogu primiti slobodno, od srca, mudrost koju je Bogu ugodno darovati u sadašnje vrijeme, samo onima koji imaju stav srca da ju prime. I također će biti vidljivo da je ova poniznost uma potrebna kao temelj za duh razboritosti – jer tko je u ispravnom stanju da misli pravedno, razumno, nepristrano, osim ako prije svega nema takav ponizan stav? Stoga se moramo složiti da je poniznost primarni element u stavu ili umu Kristovom. R. 2585, stup. 2, odl. 3

76. „Blagoslovljen je čovjek koji podnosi kušnju; jer će, prokušan, primiti vijenac života koji je Gospodin obećao onima koji ga ljube.” (Jak. 1:12)

Kao što apostol kaže, to „ognjeno iskušenje mora vas iskušati.” To je stvar moranja, nužde, što se tiče svih koji će završiti sadašnju Kristovu školu da bi imali udjela u Njegovom slavnom Kraljevstvu – oni moraju proći ispit. Eh, kada bismo tu misao stalno imali na umu, kako bi nam to pomoglo da želimo i da vršimo ono što je ugodno Gospodinu – ustrajati vjerno i radosno u čemu god naš Gospodar pun ljubavi vidi da je najbolje za nas, znajući da On tako radi za nas mnogo obilnije i vječno breme slave. S tog stanovišta: „Kako će nam se naše kušnje tada činiti lakima! Kako kratkim naše zemaljsko proputovanje!” R. 2793, stup. 2, odl. 3, 4

77. „Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost.” (Jak. 4:6)

Nebeski Otac ima dublju ljubav prema onima koji su ponizni. To je razlog zašto bismo se trebali poniziti. Budući da smo utvrdili da se „Bog oholima protivi”, i da je poniznost jedno od temeljnih načela ispravno kristaliziranog karaktera, mi bismo trebali sve više i više nastojati razviti tu milost i dostići stav u kojemu nam Bog može dati najveći blagoslov. R. 5483, stup. 2, odl. 1 Jedino su oni ponizna uma spremni učiti najveće lekcije koje se mora naučiti prije nego će biti spremni za uzvišenje koje će biti isplativo njima ili drugima... Isus nam je baš naprotiv ilustrirao ispravan životni pravac koji vodi u slavu, čast i besmrtnost; naime, životni pravac pun samoponiženja i potpune podložnosti svemu što god može biti Božanska volja. R. 5487, stup. 2, odl. 3, 4

78. „Približite se Bogu i on će se približiti vama.” (Jak. 4:8)

Neka bismo njegovali poznanstvo s Gospodinom sve više i više, približavajući Mu se u molitvi, u proučavanju Njegove dragocjene Riječi, u razmišljanju o svoj Njegovoj dobroti, Njegovoj providonosnoj brizi, označenim očitovanjima Njegove milosti u našim vlastitim pojedinačnim iskustvima, i Njegovim dragocjenim obećanjima koja su sva da i amen u Kristu Isusu. „Približite se” tako „Bogu, i On će se približiti vama.” On će vam se očitovati i prebivati s vama. R. 1949, stup. 2, odl. 2

79. „Blagoslovljen Bog i Otac našega Gospodina Isusa Krista, koji nas je po svome obilnome milosrđu, uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih, nanovo rodio za živu nadu, za baštinu neraspadljivu, i neokaljanu, pohranjenu u nebu za vas.” (1. Pet. 1:3, 4)

Može li smrtni čovjek shvatiti tako čudesnu slavu? Sama misao na takav Poziv trebala bi prouzročiti da pogremo naše glave u prašinu pred Bogom, shvaćajući našu veliku nedostojnost takve zapanjujuće milosti, tako nadnaravnog blaženstva! Što možemo uzvratiti Gospodinu, a što može prikladno pokazati našu zahvalnost, naše cijenjenje za takvu neopisivu milost? Sasvim sigurno, i najvjernija služba koju bismo Mu mogli prinijeti je samo slabi odgovor Njemu koji nas je toliko ljubio, toliko nas blagoslovio, iskazao nam toliku čast. R. 5855, stup. 1, odl. 2

80. „Koje snaga Božja po vjeri čuva za spasenje spremno da se objavi u posljednje vrijeme.” (1. Pet. 1:5)

Snaga Božja (Njegova Riječ i Providnosti). R. 3828, stup. 1, vrh. Koje snaga Božja čuva (Njegova nadasve velika i dragocjena obećanja i providnosti kojih smo se uhvatili). R. 1007, stup. 1, vrh. Kada smo u poteškoćama trebali bismo s vjerom i pouzdanjem gledati na Gospodina. Naš Nebeski Otac želi da pokazujemo vjeru u Njega. Sveti Petar nam kaže da smo mi „čuvani za spasenje snagom Božjom po vjeri.” Prema tome mi se uvelike radujemo, „premda se sada, ako treba, morate malo i žalostiti u raznim kušnjama i iskušenjima. Da se prokušnost vaše vjere pokaže mnogo dragocjenije od zlata koje propada.” R. 5403, stup. 1, odl. 4

81. „Jer oči su Gospodinove nad pravednicima, i uši njegove slušaju njihove molitve.” 1. Pet. 3:12

Ne možemo dolaziti prečesto prijestolju Nebeske milosti, ako smo oni koji mogu tražiti trajnu prisutnost Oca i Sina — ako Ga ljubimo i držimo Njegove zapovijedi... Neka nijedno Božje dijete ne oklijeva doći Mu često ili se dugo zadržati u općinstvu i zajedništvu s Njime... Pri dolasku k Bogu ne trebamo se bojati da je On previše zauzet drugim stvarima od veće važnosti, ili da Mu je dosadno naše opetovano dolaženje k Njemu sa stvarima male važnosti. R-1865

82. „Ljubljeni, nemojte se, kao da vam se što neobično događa, čuditi ognjenu iskušenju što bukti među vama da vas iskuša. Nego, radujte se što imate udjela u Kristovim patnjama; da se, kada se objavi njegova slava, možete radovati prekomjernom radošću.” (1. Pet. 4:12, 13)

Mi smo upozoreni da se ne čudimo vatrenoj kušnji koja će nas zasigurno ispitati ako smo mi zaista sinovi Božji i Kristovi vojnici... Kršćanski bi vojnik trebao očekivati te stvari i pažljivo biti pripremljen za njih. Petar nagovještava da je moć s kojom se možemo oduprijeti protivniku moć vjere — „oduprite mu se, čvrsti u vjeri.” I Ivan izražava istu misao: „I ovo je pobjeda koja je pobijedila svijet: vjera naša” (1. Ivan. 5:4)... Vjera mora čvrsto zgrabiti nadasve velika i dragocjena obećanja i vrednovati ih. Vjera se također mora čvrsto uhvatiti snage Božje i naći milost za pomoć u svako vrijeme potrebe. R. 1859, stup. 2, odl. 5, 6

83. „Svu svoju brigu prebacite na njega, jer se on brine za vas.” (1. Pet. 5:7)

Ta iskustva Gospodin dopušta upravo iz razloga da vodi Svoj narod da prebace svoje brige na Njega, da ih dovede bliže k Sebi, da ih pouči strpljivoj ustrajnosti, da im mnogo potpunije pokaže njihovu potrebu za Njim, njihovu krajnju bespomoćnost i bijedu bez Njega... Tjeskobne brige... koje nas mogu lišiti našeg mira u Gospodinu trebaju biti odbačene, međutim, ne u smislu nebrige, nego svjesno, imajući na umu da nas je Isus, naš veliki Nositelj tereta, pozvao, da, potaknuo nas da prebacimo svu našu brigu — sve što bi moglo uznemiriti naš mir — na Njega. On će učiniti naš teret lakim i olakšati naše nevolje. To je ispit vjere, i ne možemo ga proći drugačije nego kroz vjeru u Njegovu ljubav, vjeru u Njegova obećanja. R. 5509, stup. 1, odl. 2, 3

84. „Čime smo obdareni nadasve velikim i dragocjenim obećanjima: da putem njih, budete dionici božanske naravi.” (2. Pet. 1:4)

Da putem njih — poslušnošću njima... O kako je predivno da veliki Stvoritelj ne blagoizvolijeva samo da otkupi grešnike, nego ih potiče, navodi ih da prime Njegova obilja i blagoslove! R. 3059, stup. 1, odl. 4. Nadasve velika i dragocjena obećanja nam se postepeno razotkrivaju, kako se mi pokazujemo vjernima i idemo dalje, kako bismo po njima — sa snagom i hrabrošću koje ona ulijevaju — bili osposobljeni da trčimo tako da osvojimo nagradu. C str. 220, odl. 2

85. „I, uz to, sa svom revnošću pridodajte svojoj vjeri krepost... Jer ako to imate i time obilujete, nećete biti besposleni ni бесплодни u spoznaji Gospodina našega, Isusa Krista.” (2. Pet. 1:5, 8)

On nas potiče da bismo, osim naše vjere u... dragocjena obećanja koja nadahnjuju na revnost i daju nam obnovljenu hrabrost, trebali sa svom revnošću dodati našoj vjeri krepost, spoznaju itd. Zatim on dodaje, „jer ako to činite, nećete nikada pasti.” Postojano, uporno razvijanje tih milosti karaktera također će pročistiti našu duhovnu viziju, omogućujući nam da još potpunije shvatimo Istinu Božju, i tako „s oružjem pravednosti zdesna i slijeva”, bit ćemo u stanju „ugasiti sve goruće strijele zloga” i dobiti pobjedu vjere tako što ćemo učvrstiti svoj poziv i izabranje. R. 1859, stup. 2, odl. 7, 8

86. „Stoga, braćo, to revnije nastojte učvrstiti svoj poziv i izabranje; jer ako to činite, nećete nikada pasti: jer tako će vam biti bogato potkrijepljen ulazak u vječno kraljevstvo našega Gospodina i Spasitelja, Isusa Krista.” (2. Pet. 1:10, 11)

Mi možemo biti sigurni da nitko tko je prikladan za Kraljevstvo neće biti prosijan van. O takvima je zapisano: „I nitko ih ne može ugrabiti iz ruke Oca mojega”; i opet, „ako to činite (slušate glas Gospodinov i razvijate Njegov duh i hodite Njegovim putovima), nećete nikada pasti (tako čineći) jer tako će vam biti bogato potkrijepljen ulazak u vječno kraljevstvo našega Gospodina.” R. 2257, stup. 2, vrh

87. „Ako priznamo svoje grijeh, vjeran je on i pravedan da nam oprostí naše grijeh i da nas očisti od svake nepravednosti.” (1. Ivan. 1:9)

Te riječi su zapisane ne da njeguju u nama misao da možemo biti uhvaćeni s greškama kroz nehaj... i da zatim idemo k Gospodinu za oprostjenje. Upravo suprotno, ova jamstva Božanske milosti i spremnosti da oprostí osmišljena su da imaju ublažujući utjecaj koji će učiniti da smo mnogo pažljiviji u tome da izbjegavamo grijeh... Mi se možemo držati toliko blizu Gospodina u duhu naših umova da možemo imati trajno zajedništvo s Njim: i priznajući naše pogreške te tražeći Njegovo oprostjenje, mi možemo nastaviti do kraja našeg putovanja čisti od grijeha, premda i dalje moramo priznati nesavršenosti tijela. R. 2235, stup. 2, odl. 5; R. 2236, stup. 2, odl. 2

88. „A tko god čuva njegovu riječ, uistinu je u njemu usavršena ljubav Božja.” (1. Ivan. 2:5)

Našavši Božju Riječ, trebali bismo je čuvati, u smislu poštivanja i slušanja iste. Mi bismo trebali nastojati regulirati naše živote i sve naše postupke po toj Riječi. Tko tako bude držao Božju Riječ, utvrdit će da je kao rezultat Božja ljubav usavršena u njemu... Mi vjerujemo da je za nas moguće imati tu savršenu ljubav Božju. Da su savršena djela tijela ono što je bilo zahtijevano, mi bismo mogli sumnjati u našu sposobnost da imamo savršenost. Ali budući da je to stvar srca, moguće nam je postići to; jer mi možemo biti čisti u srcu... Imati prema tome, tu ljubav Božju usavršenom u nama, izgleda da pokazuje da bismo mi trebali imati sam taj najuzvišeniji ideal – da mi ljubimo kao što Bog ljubi. R. 5276, stup. 2, odl. 3, 5, 6

89. „Gledajte kakvu nam je ljubav darovao Otac, da se sinovima Božjim nazivamo: zato nas svijet ne poznaje, jer nije upoznao njega.” (1. Ivan 3:1)

Ako uznastojiš oko Riječi Božje i primiš njezine Istine u dobro, iskreno i posvećeno srce, to će začeti u tebi takvu ljubav prema Bogu i Njegovom planu, i takvu želju za reći radosne vijesti, propovijedati evanđelje, da će to potom postati zaokupljajuća tema u životu; i to te neće samo odvojiti od svijeta i od mnogih nominalnih kršćana u duhu, nego će to voditi do potpunog odvajanja. Oni će misliti da si ti nekako čudan i izolirat će te od svog društva, i bit ćeš prezren i smatran ludim zbog Krista; oni ne poznaju nas, isto kao što nisu poznavali ni Gospodina. A. 347, odl. 1

90. „A znamo: kad se on očituje, bit ćemo njemu slični, jer ćemo ga vidjeti kao što jest. I svaki koji ima tu nadu u njega, čisti se, kao što je i on čist.” (1. Ivan. 3:2, 3)

Znamo da niti jedan element Istine nema veći pročišćujući utjecaj od ovoga na kojeg je ukazano u našem tekstu – „ta blagoslovljena nada”, pojavljivanje našeg slavnog Gospodina. Ta nada pročišćuje. „I svaki koji ima tu nadu u njega, čisti se, kao što je i on čist” (1. Ivan. 3:2, 3)... Nitko izuzev onih koji su čisti u srcu ne može pošteno i iskreno njegovati tu nadu... Neka bismo draga braćo dobro imali na umu Gospodarev obećani povratak, i sada u vrijeme Njegove „parousie” (nevidljive prisutnosti) neka on ima svoju punu težinu i utjecaj na svaku našu riječ i postupak – da, na same naše misli. Neka bi nada da ćemo uskoro doživjeti našu promjenu kroz uskrsnuće i biti učinjeni sličnima našem dragom Otkupitelju i vidjeti Ga kao što jest... osnažila naša srca, oslobodila naše usne i ojačala nas za svaku dužnost, prednost i priliku da služimo našem Gospodaru i kućanstvu vjere. R. 3193, stup. 2, odl. 1, 2, 4

91. „Jer veći je onaj koji je u vama, nego onaj koji je u svijetu.” (1. Ivan. 4:4)

GOSPODIN nad vojskama je s nama. Njegova obećanja, isto tako kao i Njegove providnosti, zidovi su spasenja i zaštite sa svih strana. Što će nas odvojiti od ljubavi Božje u Kristu? Hoće li to nevolja? Ne! Samo će nas još više približiti k Njemu; i mi ćemo počivati pod Njegovom zaštitničkom skrbi. Njegova milost je dovoljna za nas. Njegova se snaga očituje u našoj slabosti. Kada se osjećamo slabima u sebi, tada smo jaki u Njemu. On nas nikada neće ostaviti niti napustiti. R. 1653, stup. 2, odl. 5

92. „Ako ljubimo jedan drugoga, Bog u nama ostaje i ljubav njegova je u nama usavršena.” (1. Ivan. 4:12)

Kada učimo voljeti jedni druge, ljubav Božja je usavršena u nama – prava, dobronamijerna ljubav koju Gospodin zapovijeda. Gospodin je rekao da bismo mi trebali ljubiti jedni druge kao što je On ljubio nas – do te mjere da budemo spremni položiti živote jedni za druge. Mi ne volimo samo neku braću neko vrijeme, i neku braću svo vrijeme; nego bismo trebali voljeti svu braću svo vrijeme; i ne obazirati se na njihove slabosti i nesavršenosti, zauzimajući to uzvišenije stanovište sa kojega ih Bog gleda, opraštajući jedni drugima, kao što i Bog, zbog Krista, previđa naše mane. Mi bismo trebali oprostiti onima koji griješe protiv nas, kao što se mi nadamo i vjerujemo da će Bog oprostiti naše prijestupe. Nitko ne može biti od klase „izabranih” ako ta ljubav nije usavršena u Njemu. R. 4849, stup. 2, odl. 5

93. „Rođeni se od Boga čuva i Zli ga se ne dotiče.” (1. Ivan. 5:18)

Ako čuvaju svoja srca, „Zli ih se ne dotiče”, neće im nauditi, neće im naškoditi. Njegovi napadi mogu poslužiti kao test, mogu biti dopušteni od Boga da rade za njih „mnogo obilnije i vječno breme slave”; ali im Protivnik ne može nauditi, zato što oni pripadaju Bogu, a On je obećao da će braniti u najuzvišenijem smislu najbolje interese svih onih koji su dali svoja srca Njemu u potpuno posvećenje. R. 4660, stup. 2, odl. 3

94. „Budi mi vjeran do smrti i dat ću ti vijenac života.” (Otkr. 2:10)

Nije dovoljno napraviti dobro posvećenje; nije dovoljno niti da jedno vrijeme vodimo dobru borbu. Ne, doista! Bog ne prihvaća u Kraljevstvo one koji su jednom bili vjerni. On želi imati one koji su jednom bili vjerni, koji su nakon toga vjerni, koji su uvijek vjerni! On želi imati u klasi Kraljevstva one u koje se On može bezuvjetno pouzdati, one kojima On može sigurno dati slavu, čast i besmrtnost koje je On obećao vjernima. I prije nego oni prime tu uzvišenu nagradu i uzvišenje, oni moraju biti temeljito ispitani i prokušani. R. 5594, stup. 2, odl. 3

95. „Onome tko pobijedi neće nauditi druga smrt.” (Otkr. 2:11)

Čovjeku se zavrti u glavi pri pokušaju da shvati takvu uzvišenu slavu; ipak oni čija srca duboko ljube Gospodina mogu cijeliti izvanrednu naklonost poziva da se bude Nevjestom Kristovom, da se postane poput Njega i da se bude u Njegovoj slavnoj prisutnosti zauvijek. Zapanjujuća milost! I čuđenje raste kada razmišljamo o visokom uzvišenju Krista, čak iznad slave koju je imao kod Oca prije nego je svijet postao – slavi osobe koja je „savršeni otisak Očeve osobe”, slavi bogatstva koja stavlja cijeli svemir pred Njegove noge kao „nasljednika svega”, slavi „moći na Nebu i na zemlji”, slavi službe, također, koja je odmah do Jehove, velikog Cara Svemira (1. Kor. 15:27, 28), i slavi karaktera koji blista svim sjajem neokaljane čistoće. R. 1261, stup. 1, odl. 6

96. „Onome tko pobjeđuje dat ću jesti od skrivene mane; i dat ću mu bijeli kamen, i na kamenu napisano novo ime, koje ne zna nitko osim onoga koji ga prima.” (Otkr. 2:17)

Bijeli kamen označava dragocjeni znak Gospodinove ljubavi, i novo ime napisano na kamenu sugerira Ženikovo ime. Izjava ukazuje na posebno poznanstvo s velikim Kraljem kraljeva, tajnu između Njega i pojedinca. Pobjednici neće biti priznati samo kao klasa – klasa Nevjeste – nego će svaki imati osobnu Gospodinovu naklonost. O tome nitko neće znati izuzev njega i Kralja. Postoji pojedinačno i osobno prijateljstvo između Gospodina i pobjednika, za koje se može reći da primaju znak identifikacije – bijeli kamen u protuslici – sada, u ovom životu. Taj znak je pečaćenje Svetim Duhom s kojim Gospodin identificira pobjednike... Potpuni pečat Svetog Duha bit će dan kod Uskrsnuća... Tada ćemo imati potpunu spoznaju imena s kojim ćemo biti poznati Gospodinu i On nama zauvijek. R. 5113, stup. 1, odl. 4; stup. 2, odl. 2

97. „Onaj koji pobjeđuje, on će biti odjeven u bijele halje; i ne, neće izbrisati njegovo ime iz knjige života, nego ću priznati njegovo ime pred svojim Ocem, i pred njegovim anđelima.” (Otkr. 3:5)

Biblija spominje dvije knjige života – jednu koja djeluje do današnjeg vremena, i drugu do Milenijskog doba... Posebna Knjiga života koja je otvorena u ovo sadašnje vrijeme je ona u kojoj su zapisana imena svih pobjednika ovog Evandeoskog doba... Ovo zapisivanje je trajalo kroz cijelo ovo sadašnje doba. To znači da su oni čija su imena u njoj zapisana ne samo članovi Božje obitelji, nego također i članovi klase Nevjeste. Da bi zadržali taj položaj, oni moraju biti pobjednici... Mi ne možemo biti sigurni da li je u ovom tekstu uključeno Veliko mnoštvo ili ne. S jedne točke gledišta izgleda kao da su bili uključeni; sa druge, da možda i nisu. Mi ćemo učiniti dobro da to ne učinimo previše sigurnim u našim umovima, nego da čekati da vidimo što je Gospodinova namjera. R. 5377, stup. 1. odl. 8; stup. 2, odl. 2, 3

98. „Budući da si očuvao riječ o mojoj postojanosti, i ja ću očuvati tebe od trenutka kušnje koji ima doći na sav svijet da se iskušaju oni koji prebivaju na zemlji.” (Otkr. 3:10)

„Riječ o mojoj postojanosti” – ili, postojanost koju moja Riječ usađuje... Ta riječ postojanost prenosi misao podnošenja zla na veseo, voljan i strpljiv način... Takav razvoj srca i karaktera koji se očituje u podnošenju zla ili nevolje sa zadovoljstvom, bez pobune volje, s potpunim prepuštanjem Božanskoj mudrosti i ljubavi... Ako je ikada strpljiva ustrajnost bila potrebna, onda je to sada; ako je ikada bila istina „U svojoj postojanosti posjedujte svoje duše”, to je sada tako. Oni koji prihvatljivo trče utrku i posjeduju ovu strpljivu ustrajnost, bit će u stanju „stajati u ovaj zli dan”, i nitko drugi se neće moći održati. R. 2790, stup. 2, odl. 6; R. 2792, stup. 1, odl. 6; stup. 2, odl. 1

99. „Onoga koji pobjeđuje učinit ću stupom u hramu Boga svojega, i neće više izići van; i napisat ću na njemu ime svoga Boga i ime grada svoga Boga, to jest novoga Jeruzalema, koji silazi s neba od Boga mojega, i ime moje novo.” (Otkr. 3:12)

Bog daje novo ime Svom narodu – Svojoj Crkvi – Nevjesti, Janjetovoj ženi. Kao što je Isus bilo ime našeg Gospodina i On je postao Kristom, Mesijom, tako i svi koji postaju članovi Njegovog tijela dolaze pod Njegovo novo ime i priznati su od Gospodina te mogu biti prepoznati jedan od drugoga kao članovi Krista (Otkr. 3:12); i ponovno, Gospodin, proročanski govoreći o Kristu, kaže: „a ovo je njegovo ime kojime će biti nazvan: GOSPODIN, NAŠA PRAVEDNOST” (Jer. 23:6); i ponovno, govoreći o Nevjesti Kristovoj mi čitamo: „a ovo je ime kojim će se nazivati: GOSPODIN, naša pravednost” (Jer. 33:16). Ime Mladoženje je dano Njegovoj Zaručnici. „Oni će biti moji, govori GOSPODIN nad vojskama, u onaj dan kada uredim svoje dragulje.” I oni koji će dobiti to novo ime, mi možemo biti sigurni, će svi biti pozvani da pokažu da će biti pobjednici. R. 3970, stup. 2, odl. 3

100. „Evo stojim pred vratima i kucam. Poslušaj li tko moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom.” (Otkr. 3:20)

Ovo je posebna nagrada za one koji trče utrku sa strpljivom ustrajnošću u sadašnje vrijeme, u Laodicejskom razdoblju; iako nije naša prednost da umaknemo trenutku kušnje, naša je prednost imati za protutežu posebne blagoslove kao rezultat toga što živimo u vremenu prisutnosti našeg Gospodina. Mi možemo imati Njegovo zajedništvo, Njegovu pouku, Njegovo davanje duhovne hrane koja je sada „hrana u pravo vrijeme”, na način i u mjeri kakve nitko od vjernih u prošlim razdobljima nije uživao. Međutim, kao što možemo očekivati, ta najveća milost je odgovarajuća nadoknada podmuklim i ozbiljnim kušnjama ovog trenutka kušnje koji je došao na cijeli svijet. R. 2792, stup. 1, odl. 6

101. „Onome tko pobjeđuje dat ću da sjedi sa mnom na mojem prijestolju, kao što i ja pobijedih i sjedoh sa svojim Ocem na njegovo prijestolje.” (Otkr. 3:21)

Mi smo imali u ovom razdoblju žetve mnoge i žestoke oluje protivljenja; a i dalje će slijediti nedvojbeno još žešće kušnje. Ali koji ih, s pobjedničkom vjerom, nadmaše sve – koji strpljivo ustraju, koji njeguju Kristov duh s Njegovim plodovima i milostima, i koji se hrabro bore u dobroj borbi vjere, umjesto da se povlače s polja – takvi će biti „pobjednici” kojima će biti dani pobjednički vijenci kada dođe dan krunisanja. R. 1656, stup. 2, odl. 3

IZDAVAČ: ISTRAŽIVAČI BIBLIJE U HRVATSKOJ

Kneza Branimira 18, 44010 Sisak, Hrvatska

Mob: 098-199-4362 | Email:
info@istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com

Web: www.istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com